

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَبِهِ نَسْتَعِينُ أَنَّهُ خَيْرٌ نَاصِرٍ وَمَعِينٍ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِمَا الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى أَعْدَائِهِمْ أَجْمَعِينَ أَبَدَ الْأَبَدِينَ

قال الله تعالى في القرآن الكريم: فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ وَإِلَى رَبِّكَ فَارْغَبْ

تعصبات نماز

برگرفته از کتابهای: صلاة جامعة - پاسخ برگزیده - جامع المسائل

از آثار: عبد الله علوي فاطمي

طرح و برنامه ریزی پژوهشی و مدیریت و اشراف علمی: داور المعارف الإلهية

تحقیق و تدوین و نشر: پژوهشگر علوم فقه آئین الهی بنیاد حیات اعلی

فضیلت و آداب و انواع تعقیب نماز

سؤال: اگر ممکن است درباره فضیلت و اهمیت تعقیبات نمازهای فریضه و آداب و انواع آنها مطلبی بفرمایید؟

جواب: فضیلت، اهمیت، آداب، و انواع تعقیبات فرائض یومیه:

✎ خداوند تعالی در کلام وحی (قرآن کریم) می فرماید: ﴿فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ﴾، در بیان خازنان وحی ﷺ از معانی این آیات مبارکه آمده است که: حضرت امام باقر علیه السلام فرموده اند: (یعنی) پس آن هنگام که از نماز فارغ شدي بعد از سلام؛ در حالی که نشسته ای؛ متمرکز شو در دعای از امور آخرت و دنیا، و آن هنگام که از دعا فارغ شدي پس توجه کن و رغبت بورز به خداوند تا اینکه خداوند نماز فریضه ات را از تو بپذیرد.

✎ و نیز در کلام وحی (حدیث قدسی) خداوند فرموده است: ای فرزند آدم؛ مرا بعد فجر و بعد عصر ساعتی یاد کن؛ مهمات تو را کفایت می کنم. همچنین در کلام شریف (حضرات معصومین علیهم السلام) وارد شده است که: در پی هر نماز فریضه دعایی مستجاب و حاجتی برآورده است، که با تعقیبات نماز بدست می آید، و تعقیب نماز از تلاش و دویدن در شهرها رزق آورتر است، (خطاب به آنکه بخاطر فعالیت اقتصادی تعقیب نماز را ترک می کند).

✎ در کلام خازنان وحی علیهم السلام آداب و انواع تعقیبات فرائض یومیه بیان شده است، از جمله آنهاست:

۱- تقدیم تعقیبات بر نوافل، ۲- باقی ماندن بر طهارت نماز در وقت تعقیبات،

۳- پرهیز از نواقض نماز در تعقیبات (از جمله حرف زدن)، ۴- نشستن برای تعقیبات، ۵- دست به دعا برداشتن (تا بالای سر)، ۶- ذکر بسیار خداوند: تسبیحات فاطمیه عَلَيْهَا، صد تهلیل، هفتاد استغفار، صد بسمله و حوقله (بسم الله الرحمن الرحيم ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم)، ۷- انجام آنها با تسبیح تربت حسینی عَلَيْهَا (۳۴ دانه)، ۸- خدای را خواندن با دست گشوده بسوی آسمان، بوسیله دعاهای وارده، بویژه آن دعاهایی که تأکید الزام آور دارد، و آنچه مشتمل بر: شهادت کامله به عقائد حقه، و صلوات (بر معصومین) و برائت (از دشمنان ایشان) بوده، و نیز درخواست رفع نواقض نماز و قبولی آن، و نیز حوائج اخروی و دنیوی خود و خانواده و همراهان دینی می باشد.

۹- تلاوت برخی از سور و آیات قرآنی، همچون: سوره های ام الكتاب، توحید و انشراح (بعد همه فرائض)، و سوره های واقعه و یاسین و ملك و نوح و نبأ (بعد برخی از آنها)، فواتح سورة بقره (۱-۵)، آیت الكرسي (۲۵۵-۲۵۷)، خواتم سورة بقره (۲۸۴-۲۸۶)، آیه من یتق الله (طلاق ۳-۵)، آیه نور (۳۵ تا ۳۸)، آیه شهادة (آل عمران ۱۸-۱۹)، آیه مُلك (آل عمران ۲۶-۲۷)، آیه رزق (ذاریات ۲۲)، آیه تسخیر (اعراف ۵۴-۵۶)، فواتح سورة فتح (۱-۴)، خواتم سورة حشر (۲۱-۲۴).

۱۰- تسبیح واجب صبح و شام (لا إله الا الله وحده... و هو علی کل شیء قدير).

۱۱- سجده شکر (صد حمد و یا شکر) با پیشانی و روی در خاک مالیدن و چسباندن ساقهای دست؛ و سینه و شکم به زمین.

۱۲- تفکر در محاسبه اعمال، و ارتقای معرفت. وفقنا الله تعالی جمیعاً لحق معرفته و تمام عبودیتته و خالص عبادته و کثیر خدمته، بمنّه و کرمه، آمین ربّ

العالمین. [شماره ثبت: (۱۳۲۱) منبع: المسائل الهندیة]

سؤال: در باب تعقیبات نماز اذکار و ادعیه فراوانی وارد شده است، آیا همه آنها را باید بخوانیم؟ کدامیک افضل است؟ آیا مواردی هست که حتی الإمكان نباید ترك بشود؟

جواب: تعقیبات لازمه، جامعه، صلوات، برائت، رفع نواقص فریضه، تعویذ:

❧ اهتمام علمای دین بر حفظ و نشر فرمایشات معصومین علیهم السلام سبب شده؛ تا آنچه در باب تعقیبات نماز وارد گردیده؛ یکجا جمع آوری و ارائه شود؛ تا برای بهره مندی مؤمنین در دسترس باشد، اما این امر به معنای این نیست که نمازگزار به انجام همه آنها ملزم می باشد.

❧ بویژه آنکه نوعاً هر کدام از اینها به عنوان دستور العملی جداگانه برای تعقیب نماز وارد شده، و این به ما می فهماند که اکتفا به بعضی از آنها هم مجزی است، البته هر یک از آنها؛ بر حسب نیازهای درخواست کننده و آثار مطلوبه توصیه گردیده است.

❧ اگر در شأن صدور آنچه در باب تعقیبات نماز وارد شده تأمل بشود؛ ملاحظه می گردد که: بعضی از آنها به زبان تفضیل؛ و بعضی با لحن تشویق؛ و بعضی با بیان نتایج و فواید و برکات آن؛ توصیه یا معرفی شده اند، که اهل ایمان بر حسب رغبت و تناسب شرایط و احوال خود؛ در انتخاب از آنها مختار می باشند، ❧ ولی بعضی دیگر از تعقیبات نماز به لسان "فرض و لزوم و یا تأکیدی (در این حدود)" وارد شده اند؛ ازین روست که می بینیم؛ بندگان درگاه مقام ولایت کبری (منه السلام) در التزام بر اینها کوشا هستند، نمونه هایی از انواع مذکور را یاد آوری می نمایم:

(۱) - حضرت مولا امیرالمؤمنین علیه السلام از نمازشان فارغ نمی شدند الا اینکه به این تعقیب دعا می نمودند، (و این تعقیب در عین موجز بودن لفظ؛ از نظر معنا؛ جامع همه خیرات مادی و معنوی است) :

* اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مَعَ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ فِي كُلِّ عَافِيَةٍ وَ بَلَاءٍ *
وَ اجْعَلْنِي مَعَ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ فِي كُلِّ مَثْوًى وَ مُنْقَلَبٍ * اللَّهُمَّ
اجْعَلْ مَحْيَايَ مَحْيَاهُمْ * وَ مَمَاتِي مَمَاتَهُمْ * وَ اجْعَلْنِي مَعَهُمْ فِي
الْمَوَاطِنِ كُلِّهَا * وَ لَا تُفَرِّقْ بَيْنِي وَ بَيْنَهُمْ أَبَدًا * إِنَّكَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ *^۱

(۲) - سبحة طاهره و تسبیحات فاطمیه علیه السلام که فضیلتش معروف است؛ ولی به این ترتیب و عدد بگویند: * الله اکبر (۳۴ مرتبه) * سبحان الله (۳۳ مرتبه) * الحمد لله (۳۳ مرتبه) *^۲

(۳) - از جمله دعاهای سِرّ که حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله آنرا از حضرت حق (جل شأنه) در معراج آموخته اند؛ این دعاست که حقتعالی فرمود: یا محمد هر کسی از امت تو بخواهد تا نمازهای واجب و مستحب از او قبول شود؛ پس باید بعد از هر یک از آنها این تعقیب را بگوید.

توضیح: مضامین این تعقیب شریف در باب توفیق سیر معنوی رهروان راه حق؛

(۱) جامع أحادیث الشيعة - ج ۵ ص ۱۹۵ ح ۴ / بحار الانوار - ج ۸۳ ص ۴۳.

(۲) جامع أحادیث الشيعة - ج ۲ ص ۳۶۶ ح ۶.

بسیار گویا و جامع است:

* يَا شَارِعًا لِمَلَائِكَتِهِ الدِّينَ الْقَيِّمَ دِينًا رَاضِيًا بِهِ مِنْهُمْ لِنَفْسِهِ
* وَيَا خَالِقَ مَنْ سِوَى الْمَلَائِكَةِ مِنْ خَلْقِهِ لِلاِبْتِلَاءِ بِدِينِهِ *
وَيَا مُسْتَخْلِصًا (x مُسْتَخِصًّا) مِنْ خَلْقِهِ لِدِينِهِ رُسُلًا بِدِينِهِ إِلَى
مَنْ دُونَهُمْ * وَيَا مُجَازِي أَهْلَ الدِّينِ بِمَا عَمِلُوا فِي الدِّينِ *
اجْعَلْنِي بِحَقِّ اسْمِكَ الَّذِي كُلُّ شَيْءٍ مِنَ الْخَيْرَاتِ مَنْسُوبٌ إِلَيْهِ *
مِنْ أَهْلِ دِينِكَ الْمُؤَثِّرِ بِهِ بِالزَّامِكُمْ حَقَّهُ * وَتَفْرِغِكَ قُلُوبَهُمْ
الْمُرْعَبَةَ فِي آدَاءِ حَقِّكَ فِيهِ إِلَيْكَ * لَا تَجْعَلْ بِحَقِّ اسْمِكَ الَّذِي
فِيهِ تَفْصِيلُ الْأُمُورِ كُلِّهَا * شَيْئًا سِوَى دِينِكَ عِنْدِي أَبَيْنَ فَضْلًا
* وَلَا إِلَيَّ أَشَدَّ تَحَبُّبًا وَلَا بِي لاصِقًا وَلَا أَنَا إِلَيْهِ مُنْقَطِعًا * وَ
اغْلِبْ بَالِي وَهَوَايَ وَسَرِيرَتِي وَعَلَانِيَتِي * وَاسْفَعْ بِنَاصِيَتِي
إِلَى كُلِّ مَا تَرَاهُ لَكَ مِنِّي رِضَى مِنْ طَاعَتِكَ فِي الدِّينِ *^۳

(۴) - در کلام حضرات معصومین علیهم السلام درباره تعقیبات نماز؛ دو تعقیب است که

تعبیر "حق ما (یا) حق واجب ما بر شیعیان" درباره آن بکار رفته است:

[الف]: ابن وهب (از اصحاب ائمه هدی علیهم السلام) می گوید: در نوشته های پدرم

لوحی را به خط مولایمان موسی بن جعفر علیه السلام یافتم؛ که بر آن نوشته بود:

(۳) مصباح شیخ طوسی و البلد الأمين - ص ۵۱۲ / بحار الانوار - ج ۸۳ ص ۳۹.

از حقوق واجب ما بر شیعیانمان آنست که: از نماز واجب یومیه بر نخیزند مگر اینکه این تعقیب را بگویند؛ و حضرتش هم بعد از هر فریضه؛ خود به این دعا خداوند را می خوانده اند: ۴

* اَللّٰهُمَّ بِبِرِّكَ الْقَدِيْمِ وَرَأْفَتِكَ * بِتَرْبِيَّتِكَ اللّٰطِيْفَةِ وَشَفَقَتِكَ *
بِصَنْعَتِكَ الْمُحْكَمَةِ وَقُدْرَتِكَ * بِسِتْرِكَ الْجَمِيْلِ وَعِلْمِكَ * صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ * وَأَخِي قُلُوْبَنَا بِذِكْرِكَ * وَاجْعَلْ
ذُنُوْبَنَا مَغْفُوْرَةً * وَعُيُوْبَنَا مَسْتُورَةً * وَفَرَائِضَنَا مَشْكُوْرَةً *
وَنَوَافِلَنَا مَبْرُوْرَةً * وَقُلُوْبَنَا بِذِكْرِكَ مَعْمُوْرَةً * وَنُفُوْسَنَا
بِطَاعَتِكَ مَسْرُوْرَةً * وَعُقُوْلَنَا عَلَى تَوْحِيْدِكَ مَجْبُوْلَةً * وَأَرْوَاحَنَا
عَلَى دِيْنِكَ مَفْطُوْرَةً * وَجَوَارِحَنَا عَلَى خِدْمَتِكَ مَقْهُوْرَةً * وَ
أَسْمَائِنَا فِي خَوَاصِّكَ مَشْهُوْرَةً * وَحَوَائِجِنَا لَدَيْكَ مَيْسُوْرَةً * وَ
أَرْزَاقِنَا مِنْ خَزَائِنِكَ مَدْرُوْرَةً * أَنْتَ اللهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ *
لَقَدْ فَازَ مَنْ وَالَاكَ * وَسَعِدَ مَنْ نَاجَاكَ * وَعَزَّ مَنْ نَادَاكَ * وَ
ظَفِرَ مَنْ رَجَاكَ * وَغَنِمَ مَنْ قَصَدَكَ * وَرَبِحَ مَنْ تَاجَرَكَ * وَ
أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ * اَللّٰهُمَّ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ * وَ

(۴) مصباح شیخ طوسی / البلد الامین شیخ کفعمی / جنة الامان سید بن طاووس / اختیار

ابن الباقي / عدة السفر شیخ طبرسی / بحار الأنوار - ج ۸۳ ص ۵۵ س ۱۵.

اسْمَعْ دُعَائِي كَمَا تَعْلَمُ فَقَرِي إِلَيْكَ * إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ *

[ب]: از حضرت امام صادق عليه السلام روایت است که فرمودند: از حق ما بر دوستان و شیعیانمان آنست که کسی از آنها از نماز منصرف نشود، مگر آنکه به این دعا خدای را بخواند:

* اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ الْعَظِيمِ الْعَظِيمِ * أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَأَلِهِ الطَّاهِرِينَ * وَأَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ صَلَاةً تَامَّةً دَائِمَةً * وَأَنْ
تُدْخِلَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ * وَمُحِبِّيهِمْ وَأَوْلِيَائِهِمْ * حَيْثُ كَانُوا
وَأَيْنَ كَانُوا * فِي سَهْلٍ أَوْ جَبَلٍ * أَوْ بَرٍّ أَوْ بَحْرٍ * مِنْ بَرَكَةِ دُعَائِي
مَا تَقَرَّبَ بِهِ عِيُونُهُمْ * أَحْفَظْ يَا مَوْلَايَ الْعَائِبِينَ مِنْهُمْ * وَ
ارْزُدْهُمْ إِلَى أَهْلِيهِمْ سَالِمِينَ * وَنَقِّسْ عَنِ الْمَهْمُومِينَ * وَفَرِّجْ
عَنِ الْمَكْرُوبِينَ * وَاكْسُ الْعَارِينَ * وَأَشْبِعِ الْجَائِعِينَ * وَأَرُو
الظَّامِيْنَ * وَافْضِ دَيْنَ الْغَارِمِينَ * وَزَوِّجِ الْعَازِبِينَ * وَاشْفِ
مَرَضَى الْمُسْلِمِينَ * وَادْخُلْ عَلَى الْأَمْوَاتِ مَا تَقَرَّبَ بِهِ عِيُونُهُمْ *
وَانصُرِ الْمَظْلُومِينَ مِنْ أَوْلِيَآءِ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامَ * وَأَطْفِ
نَائِرَةَ الْمُخَالِفِينَ * اللَّهُمَّ وَضَاعِفْ لِعَنْتِكَ وَبَأْسَكَ * وَ
نَكَالَكَ وَعَذَابَكَ * عَلَى الَّذِينَ كَفَّرَا نِعْمَتَكَ * وَخَوَّنَا
رَسُولَكَ * وَاتَّهَمَا نَبِيَّكَ وَبَايَنَاهُ * وَحَلَا عَقْدَهُ فِي وَصِيَّهِ * وَ

نَبَدَا عَهْدَهُ فِي خَلِيفَتِهِ مِنْ بَعْدِهِ * وَادَّعَىا مَقَامَهُ * وَغَيْرَا
 أَحْكَامَهُ * وَبَدَلَا سُنَّتَهُ * وَقَلَبَا دِينَهُ * وَصَغَّرَا قَدْرَ حُجَجِكَ
 * وَبَدَّءَا بِظُلْمِهِمْ * وَطَرَّقَا طَرِيقَ الْعُدْرِ عَلَيْهِمْ * وَالْخِلَافِ
 عَنِ أَمْرِهِمْ * وَالْقَتْلِ لَهُمْ * وَإِرْهَاجِ الْحُرُوبِ عَلَيْهِمْ * وَمَنْعِ
 خَلِيفَتِكَ مِنْ سَدِّ الثُّلُمِ * وَتَقْوِيمِ الْعُوجِ * وَتَثْقِيفِ الْأَوْدِ * وَ
 إِمْضَاءِ الْأَحْكَامِ * وَإِظْهَارِ دِينِ الْإِسْلَامِ * وَإِقَامَةِ حُدُودِ الْقُرْآنِ
 * اللَّهُمَّ الْعَنْهُمَا وَابْنَتَيْهِمَا * وَكُلَّ مَنْ مَالَ مَيْلَهُمْ * وَحَدَا
 حَدْوَهُمْ * وَسَلَكَ طَرِيقَتَهُمْ * وَتَصَدَّرَ بِإِدْعَتِهِمْ * لَعْنًا لَا
 يَخْطُرُ عَلَى بَالٍ * وَيَسْتَعِيدُ مِنْهُ أَهْلُ النَّارِ * إِيَّاكَ اللَّهُمَّ مَنْ
 دَانَ بِقَوْلِهِمْ * وَاتَّبَعَ أَمْرَهُمْ * وَدَعَا إِلَى وِلَايَتِهِمْ * وَشَكَكَ فِي
 كُفْرِهِمْ * مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ * سِيسَ هِرْجَه حَاجَتِي
 خَوَاهِدِ بَخَوَاهِدِ.

(۵) - بعضی از تعقیبات وارده؛ مضامینی است که مشتمل بر براءت از اضرار
 حق؛ و دشمنان حقیقت می باشد، و رعایت آنها اهمیت دارد:

[الف]: اصحاب حضرت امام صادق عَلَيْهِ السَّلَامُ نقل می کنند که شنیدیم حضرتش را
 که بعد از هر نماز واجب لعن می نمود؛ چهار نفر از مردان و چهار نفر از زنان

(۵) مهج الدعوات - ص ۱۶ و ۱۷ و البلد الامین/ بحار الانوار - ج ۸۳ ص ۵۹.

را: تَيْمِي و عَدْوِي و فُعْلَان و معاويه؛ و فلانه و فلانه (و نامشان را هم بردند) و هند و ام الحكم خواهر معاويه.^۶

[ب]: از حضرت امام باقر عليه السلام روايت است که فرمود: وقتي از نماز واجب فارغ شدي، جدا مشو مگر با لعن نمودن بني اميه.^۷

(۶) - نوع ديگر از تعقيبات؛ مضاميني است که برای تکميل کاستيهاي شخص در نماز و بهره مندي او از برکات معنوي و مدارج آسماني تعليم گرديده است:

[الف]: برای جبران نواقص شخص در نماز و بهره مندي از برکات معنوي نماز؛ از حضرت مولا علي عليه السلام وارد شده، و از حضرت امام حسن عسکري عليه السلام هم توصيه شده که بعد از نمازها گفته شود:

* اَللّٰهُمَّ لَكَ صَلَّيْتُ * وَ اِيَّاكَ دَعَوْتُ * وَ فِي صَلَاتِي وَ دُعَائِي *
مَا قَدْ عَلِمْتَ مِنَ التُّفْصَانِ وَ الْعَجَلَةِ * وَ السَّهْوِ وَ الْعَفْلَةِ *

(۶) الكافي ج ۳ ص ۳۴۲ / التهذيب - ج ۱ ص ۲۲۷ / بحار الانوار - ج ۸۳ ص ۵۸.

توضیح: مقصود از "تيمي" همان "جبت" و بت معروف قريش "هبل" است؛ که در قبيله "تيم" بوده، و به "اولي" شناخته مي شود، و مقصود از "عدوي" همان طاغوت و بت معروف قريش "لات" است که در قبيله "عدي" بوده، و به "دومي" شناخته مي شود، و مقصود از "فعلان" همان "غي" و بت معروف قريش "عزي" است؛ که در طايفه "اموي" بوده، و به "سومي" شناخته مي شود، و مقصود از "فلانه و فلانه" آن دو زني بوده که در مسموم کردن حضرت پيامبر صلى الله عليه وآله نقش داشته اند.

(۷) التهذيب - ج ۱ ص ۱۶۵ و ۲۲۷ / بحار الانوار - ج ۸۳ ص ۵۸.

الْكَسَلِ وَالْفِتْرَةِ * وَالنَّسْيَانَ وَالْمُدَافَعَةَ * وَالرِّيَاءَ وَالسُّمْعَةَ
* وَالرَّيْبَ وَالْفِكْرَةَ * وَالشَّكَّ وَالْمَشْغَلَةَ * وَاللَّحْظَةَ
الْمُلْهِمَةَ * عَنْ إِقَامَةِ فَرَائِضِكَ * فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ * وَ
اجْعَلْ مَكَانَ نُقْصَانِهَا تَمَامًا * وَعَجَلْتِي تَثْبُتًا (X تَثْبِيْتًا) وَ
تَمَكُّنًا * وَسَهْوِي تَيْقُظًا * وَغَفْلَتِي تَذَكُّرًا * وَكَسَلِي نَشَاطًا *
وَفُتُورِي قُوَّةً * وَنِسْيَانِي مُحَافَظَةً * وَمُدَافَعَتِي مُوَاطَبَةً * وَ
رِيَائِي إِخْلَاصًا * وَسُمْعَتِي تَسْتُرًا * وَرَيْبِي بَيَانًا * وَفِكْرِي
خُشُوعًا * وَشَكِّي يَقِينًا * وَتَشَاغُلِي فَرَاحًا * وَلِحَافِي خُضُوعًا
(X خُشُوعًا) * فَإِنِّي لَكَ صَلَّيْتُ وَإِيَّاكَ دَعَوْتُ * وَوَجْهَكَ أَرَدْتُ
وَإِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ * وَبِكَ آمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَ مَا عِنْدَكَ
طَلَبْتُ * فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ * وَاجْعَلْ لِي فِي صَلَاتِي وَ
دُعَائِي رَحْمَةً وَبَرَكَاتَةً * تُكَفِّرُ بِهَا سَيِّئَاتِي وَتُضَاعِفُ بِهَا حَسَنَاتِي
* وَتَرْفَعُ بِهَا دَرَجَتِي وَتُكْرِمُ بِهَا مَقَامِي * وَتُبَيِّضُ بِهَا وَجْهِي وَ
تَحُطُّ بِهَا وَزْرِي * وَتَقْبَلُ بِهَا فَرَضِي وَنَفْلِي * اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ * وَاحْطُطْ بِهَا وَزْرِي وَاجْعَلْ مَا عِنْدَكَ خَيْرًا
لِي مِمَّا يَنْقَطِعُ عَنِّي * الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي قَضَى عَنِّي صَلَاتِي * إِنَّ

الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْفُوتًا * يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ *
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا * وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا
 اللَّهُ * الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَكْرَمَ وَجْهِي عَنِ السُّجُودِ إِلَّا لَهُ * اَللّٰهُمَّ
 كَمَا أَكْرَمْتَ وَجْهِي عَنِ السُّجُودِ إِلَّا لَكَ * فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ * وَصُنْهُ عَنِ الْمَسْأَلَةِ إِلَّا مِنْكَ (x لَكَ) * اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ * وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي بِأَحْسَنِ قَبُولِكَ * وَلَا تُؤَاخِذْنِي
 بِنُقْصَانِهَا * وَمَا سَهَا عَنْهُ قَلْبِي مِنْهَا فَتَمِّمْهُ لِي * بِرَحْمَتِكَ يَا
 أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ * اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ * أَوْلَى الْأَمْرِ
 الَّذِينَ أَمَرْتَ بِطَاعَتِهِمْ * وَأَوْلَى الْأَرْحَامِ الَّذِينَ أَمَرْتَ بِصَلَاتِهِمْ *
 وَذَوِي الْقُرْبَى الَّذِينَ أَمَرْتَ بِمَوَدَّتِهِمْ * وَأَهْلِ الذِّكْرِ الَّذِينَ أَمَرْتَ
 بِمَسْأَلَتِهِمْ * وَالْمَوَالِي الَّذِينَ أَمَرْتَ بِمَوَالَاتِهِمْ وَمَعْرِفَةِ حَقِّهِمْ *
 وَأَهْلِ الْبَيْتِ الَّذِينَ أَذْهَبَتْ عَنْهُمْ الرَّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيرًا *
 اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ * وَاجْعَلْ ثَوَابَ صَلَاتِي
 وَ ثَوَابَ مَنْطِقِي وَ ثَوَابَ مَجْلِسِي رِضَاكَ وَالْجَنَّةَ * وَاجْعَلْ ذَلِكَ
 كُلَّهُ خَالِصًا مُخْلِصًا * يُوَافِقُ (x يُوَافِي) مِنْكَ رَحْمَةً وَإِجَابَةً * وَ
 افْعَلْ بِي جَمِيعَ مَا سَأَلْتُكَ مِنْ خَيْرٍ وَ زِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ * إِنِّي إِلَيْكَ

مِنَ الرَّاعِبِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ * يَا ذَا الْمَنِّ الَّذِي لَا يَنْقَطِعُ أَبَدًا
 * يَا ذَا الْمَعْرُوفِ الَّذِي لَا يَنْفَدُ (x لَا يَنْقَطِعُ) أَبَدًا * يَا ذَا
 التَّعْمَاءِ الَّتِي لَا تُحْصَى عَدَدًا (x أَبَدًا) * يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ
 * صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ * وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ آمَنَ بِكَ فَهَدَيْتَهُ
 * وَتَوَكَّلَ عَلَيْكَ فَكَفَيْتَهُ وَسَأَلَكَ فَأَعْطَيْتَهُ * وَرَغِبَ إِلَيْكَ
 فَأَرْضَيْتَهُ وَأَخْلَصَ لَكَ فَأَنْجَيْتَهُ * اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ * وَأَحْلِلْنَا دَارَ الْمَقَامَةِ مِنْ فَضْلِكَ * لَا يَمَسُّنَا فِيهَا
 نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ * اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مَسْئَلَةَ
 الذَّلِيلِ الْفَقِيرِ (x الْفَقِيرِ الذَّلِيلِ) * أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ *
 وَأَنْ تُغْفِرَ لِي جَمِيعَ ذُنُوبِي * وَتَقْلِبَنِي بِقَضَاءِ جَمِيعِ حَوَائِجِي
 إِلَيْكَ * إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ * اللَّهُمَّ مَا قَصُرَتْ عَنْهُ مَسْئَلَتِي
 * وَعَجَزَتْ عَنْهُ قُوَّتِي * وَلَمْ تَبْلُغْهُ فِطْنَتِي * مِنْ أَمْرِ تَعَلَّمَ فِيهِ
 صَلَاحَ أَمْرِ دُنْيَايَ وَآخِرَتِي * فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
 افْعَلْهُ بِي * يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ * بِرَحْمَتِكَ فِي
 عَافِيَةٍ * مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ *^٨

[ب]: روایتی دیگر از همین دعا با مضمونی مختصر، واندکی اختلاف به این نحو وارد شده است:

* اللَّهُمَّ لَكَ صَلَّيْتُ * وَ فِي صَلَاتِي مَا قَدْ عَلِمْتَ مِنَ التَّقْصَانِ وَ
العَجَلَةِ * وَ السَّهْوِ وَ الغَفْلَةِ * وَ الكَسَلِ وَ الفَتْرَةِ * وَ النِّسْيَانِ
وَ الرِّيَاءِ وَ السُّمْعَةِ * وَ الشَّكِّ وَ المَدَافَعَةِ * وَ الرَّيْبِ وَ العُجْبِ
وَ الفِكْرِ * وَ التَّلَبُّثِ عَنِ إِقَامَةِ كَمَالِ فَرَضِكَ * فَاسْتُلْكَ يَا إِلَهِي
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ * وَ أَنْ تُحَوَّلَ نُقْصَانَهَا تَمَامًا * وَ
عَجَلَتِي فِيهَا تَثْبُتًا وَ تَمَكُّنًا * وَ سَهْوِي تَيْقُظًا * وَ غَفْلَتِي
مُوَاطَبَةً * وَ كَسَلِي نَشَاطًا * وَ فَتْرَتِي قُرَّةً * وَ نِسْيَانِي مُحَافَظَةً * وَ
مَدَافَعِي مُرَابِطَةً * وَ رِيَائِي إِخْلَاصًا * وَ سُمْعَتِي تَسْتُرًا * وَ
شَكِّي يَقِينًا * وَ رَيْبِي بَيَانًا * وَ فِكْرِي خُشُوعًا * وَ تَحْيِيرِي
خُضُوعًا * فَإِنِّي لَكَ صَلَّيْتُ * وَ إِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ * وَ بِكَ آمَنْتُ *
وَ إِيَّاكَ قَصَدْتُ * فَاجْعَلْ لِي فِي صَلَاتِي وَ دُعَائِي رَحْمَةً وَ بَرَكَهً *
تُكَفِّرُ بِهَا سَيِّئَاتِي * وَ تُكْرِمُ بِهَا مَقَامِي * وَ تُبَيِّضُ بِهَا وَجْهِي
* وَ تُزَكِّي بِهَا عَمَلِي * وَ تَحُطُّ بِهَا وَرِي * اللَّهُمَّ احْطُطْ بِهَا عَنِّي
ثَقَلِي * وَ اجْعَلْ مَا عِنْدَكَ خَيْرًا لِي مِمَّا تَقْطَعُ عَنِّي * الْحَمْدُ لِلَّهِ

الَّذِي قَضَىٰ عَنِّي فَرِيضَةً مِّنَ الصَّلَوَاتِ * الَّتِي كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا * يَا اللَّهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ *^۹

[ج]: براي توفيق به مراتب عاليه و نايل شدن به درجات آسماني؛ مواظبت بر اين اذكار پس از نمازها وارد شده است:

👉 پيامبر اکرم ﷺ فرمودند: در شب معراج وقتي خداوند مرا به آسمان دنيا عروج داد، به قصري از جواهر سرخ گذر کردم، پس گفتم: اي حبيب من جبرائيل؛ اين قصر از براي کيست؟ گفت: از براي کسی است که نماز صبح را بجاي آورد و بعد از آن چهل مرتبه بگويد:

* يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ اِرْحَمْنِي *

👉 و وقتي حضرتش به آسمان دوم بالا برده شد، گذرشان به قصري افتاد؛ که داراي هفتاد درب بود، پيامبر ﷺ فرمود: اي حبيب من جبرائيل؛ اين قصر از براي کيست؟ پس گفت: براي کسی که نماز ظهر را بخواند و بعد از آن هفتاد مرتبه بگويد:

* يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ اِغْفِرْ لِي *

👉 و چون به آسمان سوم برده شدند؛ به قصري که در هوا معلق بود گذر کردند، پس فرمودند: اي حبيب من جبرائيل؛ اين قصر از براي کيست؟ پس گفت: از براي کسی که بجاي آورد نماز عصر را و بعد از آن هفده مرتبه بگويد:

(۹) بحار الأنوار - ج ۸۳ ص ۵۴.

* لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ * لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بَعْدَ كُلِّ أَحَدٍ * لَا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَبْقَى رَبُّنَا وَيَفْنَى كُلُّ أَحَدٍ *

👉 و چون به آسمان چهارم عروج داده شدند، به قصری از مروارید که کنگره
های آن از زبرجد بود گذر نمودند، پس فرمودند: ای برادرم جبرائیل؛ این قصر
از برای کیست؟ گفت: برای کسی که نماز مغرب را بخواند و بعد از آن چهل
مرتبه بگوید:

* يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ * أَنْشُرْ عَلَيَّ رَحْمَتَكَ * يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ *

👉 و وقتی به آسمان پنجم بالا برده شدند، به قصری از ارغوان مرور نمودند،
فرمودند: ای حبیب من، این قصر از برای کیست؟ گفت: از برای کسی که
نماز عشاء را بجای آورد و بعد از آن هفتاد مرتبه بگوید:

* يَا عَالِمَ خَفِيَّتِي إِغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي *

👉 و چون خداوند مرا به آسمان ششم عروج دادند، گذرم به گنبد سفیدی
افتاد، گفتم: این بارگاه از برای کیست؟ گفت: برای کسی که شب بیدار شود
(برای نماز شب) و سه مرتبه بگوید:

* يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ * يَا حَيُّ لَا يَمُوتُ * إِرْحَمْ عَبْدَكَ الْخَاطِئَ *
الْمُعْتَرِفَ بِذَنْبِهِ * يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ *

👉 و چون خداوند مرا به آسمان هفتم بالا برد، مرور کردم به قصری از
مروارید سفید، پس گفتم: ای حبیب من جبرائیل؛ این قصر از برای کیست؟

گفت: از برای کسی که بخواند هر روز پانزده مرتبه:

* سُبْحَانَ اللَّهِ بِعَدَدِ مَا خَلَقَ * سُبْحَانَ اللَّهِ بِعَدَدِ مَا هُوَ خَالِقٌ
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ *

(۷) - برخی دیگر از تعقیبها؛ راهنمایی به دعاهایی است که برای: تعویذ و

محفوظ ماندن خود شخص و دارایی او از نظر مادی و معنوی می باشد:

[الف]: و از حضرت امام صادق عَلَيْهِ السَّلَامُ روایت شده که فرمودند: هر کسی بعد از نماز واجب؛ سه بار این جملات را بگوید، در بر گرفته می شود به واسطه بالای از بالهای جبرائیل عَلَيْهِ السَّلَامُ، و خود و خانواده و مالش محفوظ می ماند:

* أَسْتَوْدِعُ اللَّهَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى * الْجَلِيلَ الْعَظِيمَ * دِينِي وَنَفْسِي وَ
أَهْلِي وَمَالِي وَوُلْدِي * وَإِخْوَانِي الْمُؤْمِنِينَ وَأَخَوَاتِي الْمُؤْمِنَاتِ * وَ
جَمِيعَ مَا رَزَقَنِي رَبِّي * وَجَمِيعَ مَنْ يَعِينِي أَمْرُهُ * أَسْتَوْدِعُ اللَّهَ
الْمَرْهُوبَ الْمَخُوفَ * الْمَتَّضِعَّ لِعَظَمَتِهِ كُلِّ شَيْءٍ * دِينِي وَ
نَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَوُلْدِي * وَإِخْوَانِي الْمُؤْمِنِينَ * وَجَمِيعَ مَا
رَزَقَنِي رَبِّي * وَجَمِيعَ مَنْ يَعِينِي أَمْرُهُ *

[ب]: و نیز فرموده اند: ترك نکن بعد از هر نماز گفتن این تعویذ جامع را:

* أُعِيدُ نَفْسِي وَدِينِي وَمَا رَزَقَنِي رَبِّي * بِاللَّهِ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ

الصَّمَد... (تا پایان سوره توحید) * وَأُعِيدُ نَفْسِي وَ دِينِي وَ مَا رَزَقَنِي رَبِّي

* رَبِّ الْفَلَقِ.... (تا پایان سوره فلق) * وَأُعِيدُ نَفْسِي وَ دِينِي وَ مَا

رَزَقَنِي رَبِّي * رَبِّ النَّاسِ ... (تا پایان سوره ناس). حضرت امام صادق عليه السلام

فرموده اند: کسی که بعد از هر نماز واجب فقرات (فوق) را سه مرتبه بگوید؛

خداوند تعالی او را در جان و مال و فرزند و خانه اش محافظت می فرماید.^{۱۱}

[ج]: روایت شده از یکی از اصحاب حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله که روزی به او

خبر دادند که: خانه ات آتش گرفته، او گفت: آتش نگرفته. پس نفر دوم و سوم

آمدند و او را به همین مطلب خبر دادند، او گفت: آتش نگرفته. پس از آن

معلوم شد که آنچه اطراف آن خانه بوده سوخته؛ بجز خانه او. به وی گفتند: از

کجا دانستی آن را؟ گفت: شنیدم از پیامبر صلی الله علیه و آله که فرمود: هر کسی این کلمات

را در صبحگاه هر روزی بگوید، نمی رسد به او بدی در آن روز؛ و هر کسی در

شب آن روز بگوید؛ نمی رسد به او بدی در آن شب، و من هم گفته بودم آن

کلمات را؛ و آن کلمات این است:

* حَسْبِيَ اللَّهُ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ * عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ

الْعَرْشِ الْعَظِيمِ * مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ * وَ مَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ *

(۱۱) الکافی، ج ۳ ص ۳۴۳ / بحار الأنوار، ج ۸۳ ص ۴۷-۵۴ و ص ۵۱-۵۴ و ص ۱۰۵-۳۸

و ص ۲۶۴-۳۴ / البلد الأمين - ص ۱۰ / مکارم الأخلاق ص ۲۲۳ / مصباح المتعاهد و

اختیار ابن الباقي.

أَشْهَدُ وَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ * وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ
 بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا * وَأَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا * اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ
 بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِيْ * وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ اَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا
 * اِنَّ رَبِّيْ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ * ۱۲

[د]: و فرموده اند: که اگر کسی در هر روز هفت مرتبه بخواند: * حَسْبِيَ
 اللَّهُ * رَبِّيَ اللَّهُ * لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ * عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ * وَ هُوَ رَبُّ
 الْعَرْشِ الْعَظِيمِ * کفایت می کند خداوند (عزوجل) مهمات دنیا و آخرت
 او را. ۱۳

و ستایش مخصوص پروردگار جهانیان است. ۱۴ [شماره ثبت: (۱۱۹۶) منبع: المسائل
 الخراسانية]

(۱۲) بحار الأنوار، ج ۸۳ ص ۵۱ س ۶ / عدة الداعي.

(۱۳) بحار الأنوار، ج ۸۳ ص ۵۱.

(۱۴) بحار الانوار- ج ۸۳ ص ۵۲.

نکته: از آنجا که به لطف حق؛ شخص موفق به این عمل؛ در هر آسمانی (از اول تا هفتم)
 قصری را دارا می شود؛ می تواند اشاره باشد به توفیق وی در نهایت؛ به طی مراتب سبعة
 وجودی؛ و نائل شدن او به مرتبه تمکن در هر يك از آنها، ان شاء الله تعالى.

وَفَقَّ كَبَّرَ اللَّهُ

ذکر واجب قبل طلوع و قبل غروب آفتاب

❖ حضرت امام صادق علیه السلام فرمود: فریضة على كل مسلم أن يقول قبل طلوع الشمس عشراً وقبل غروبها عشراً. (ترجمه) بر هر مسلمان فریضه (واجب) است که قبل از طلوع خورشید ده بار این اذکار را بگوید و قبل از غروب خورشید؛ نیز ده بار بگوید: * لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ * وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ * لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ * يُحْيِي وَيُمِيتُ * وَيُمِيتُ وَيُحْيِي * وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ * بِيَدِهِ الْخَيْرُ * وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ *

و از شدت تأکید بر انجام این عمل؛ وارد شده است که: اگر ترك کرد آنرا قضا نماید، پس همانا انجام آن لازم است.

تعقیب نماز برای توفیق تشریف به زیارت حضرت صاحب الأمر علیه السلام

❖ از حضرات معصومین علیهم السلام رسیده است که: مداومت بر این دعا در تعقیب فرایض سبب می شود تا آنقدر زنده بماند تا حضرت مهدی علیه السلام را زیارت کند:

* اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ * اللَّهُمَّ إِنَّ رَسُولَكَ الصَّادِقَ الْمُصَدِّقَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ قَالَ: * إِنَّكَ قُلْتَ: * مَا تَرَدَّدْتُ فِي شَيْءٍ أَنَا فَاعِلُهُ * كَتَرَدَّدِي فِي قَبْضِ رُوحِ عَبْدِي الْمُؤْمِنِ * يَكْرَهُ الْمَوْتَ وَأَنَا أَكْرَهُ مَسَاءَتَهُ * اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ * وَ عَجِّلْ لَوْلِيِّكَ الْفَرَجَ وَ النَّصْرَ وَ الْعَافِيَةَ * وَ لَا تَسُوْنِي فِي نَفْسِي وَ لَا فِي... (و نام می بری هر که و هر موضوعی را که می خواهی آسیبی نبیند).

متن سوره آیات قرآنی

در تعقیبات نماز و برنامه های روزمره عبادی

با شرح ارزش و آداب آن از کلام خازنان وحی علیه السلام

متن سوره آیات قرآنی در تعقیبات نماز و برنامه های عبادی روزمره

با شرح ارزش و آداب آن از کلام خازنان وحی علیه السلام

۱- در جوابیه اول در بیان تعقیبات نمازهای فریضه؛ از برخی آیات و سوره قرآنی به نحو اشاره یاد شده بود، که برای انجام آنها؛ نیاز به مراجعه مورد به مورد به مصحف شریف است، که این روش؛ التزام روزانه و مرتب به این تعقیبات و برنامه معنوی را برای بیشتر افراد دشوار می نماید، فلذا برای سهولت امر برای اهل ایمان؛ در اینجا متن کامل آن آیات و سوره قرآنی را از متن مصحف شریف با حفظ رسم الخط آن (جهت اطمینان دقت و اعتبار متن) می آوریم.

۲- فضای جوابیه ها اقتضای شرح و تفصیل و ذکر مبانی را نداشته؛ و متناسب پاسخ فوری و مختصر در حد ایفاد نیاز ضروری سائل می باشد، اما بجهت تأمین نیاز معرفتی علویان و اطلاعشان از مبانی مطالب در تعالیم مکتب وحی؛ و نیز ارتباطشان با عین زلال کوثر کلام خازنان وحی علیه السلام؛ در اینجا با بررسی کلمات نورانشان؛ با رعایت محدودیت حجم این رساله؛ مضامین بخش عمده از احادیث شریفه در این باب (ارزش و اهمیت و آداب آنها) را نقل می نمایم.

۳- آیات و سوره ذکر شده در جوابیه؛ بعضاً بطور خاص به عنوان تعقیب نمازها در کلام خازنان وحی علیه السلام توصیه شده، اما برخی از آنها اگرچه عنوان تعقیب نداشته؛ اما تلاوت مرتب روزانه آنها؛ چندبار؛ یا صبح و شام؛ یا هر روز یا هر شب؛ بطور مؤکد توصیه شده است، و از آنجا که بعد از فرائض پنجگانه بهترین وقت برای انجام اعمال عبادی مستحبه است؛ فلذا در بعض کتب حدیث به عنوان تعقیبات نمازها نیز یاد شده اند.

سُورَةُ امِّ الْكِتَابِ (الْفَاتِحَةُ - الحمد)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ
﴿٥﴾ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ
غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾

❖ حضرت امام صادق عليه السلام فرمود: اسم اعظم الهی در این سوره به صورت تقطیع آمده است.

❖ از کلام قدسی حضرت حق به روایت رسول الله صلی الله علیه و آله: پروردگرم بر من منت نهاد و به من فرمود: ای محمد من تو را بسوی (همه بشر فرستادم) از سرخ و سیاه و ... و به تو امت تو گنجی از گنجهای عرشم را عطا کردم؛ **سوره فاتحه الكتاب**؛ و خاتمه سوره بقره.

❖ در حدیث نبوی صلی الله علیه و آله دیگری: وقتی خداوند به نزول برخی از آیات کتاب الهی (**فاتحه الكتاب**، آیه الكرسي، آیه الشهادة، آیه الملك) به زمین امر فرمود، آن آیات به عرش الهی درآویختند و عرضه کردند: پروردگارا، ما را به کجا فرو می فرستی؟ به زمین و اهل خطا و گناه؟ پس خداوند به آنها وحی فرمود: فرود آیید (به زمین) پس به عزت و جلالم هیچیک از آل محمد و شیعیانشان پس از فرایض شما را بزبان نیاورد مگر اینکه به او بنگرم به چشم پنهانم در هر روز به هفتاد نگاه، و هفتاد حاجتش برآورم کمترینش آمرزش است، و او را

دور بدارم از هر دشمن؛ و بر او پیروزش گردانم، و فاصله ای برای ورود بهشت او را نباشد مگر مرگ، و او را بپذیرم با آنچه از معاصی مبتلاست.

❖ همینطور وارد شده که يك اعرابي به حضور پیامبر ﷺ رسید و گفت برادری دارم دردی دارد، حضرت فرمود دردش چیست؟ گفت مبتلا به لَمَمٌ (تشنج مغزی) است، حضرت فرمود او را نزد من بیاور، وقتی آورده شد، حضرت او را به این آیات قرآنی تعویذ فرمود: **فاتحة الكتاب**، فواتح بقره، و دو آیه از وسط بقره " وإلهكم إله واحد لا إله إلا هو الرحمن الرحيم إن في خلق السموات والأرض " تا آخر این دو آیه، وآية الكرسي، و سه آیه خاتمة بقره، و از سوره آل عمران آیه شهادت، و از سوره أعراف آیه "تسخير" (از "إن ربكم الله الذي خلق السموات والأرض " تا آخر آیه)، و از سوره مؤمنون آیه "فتعالى الله الملك الحق" تا آخر آیه، و از سوره جن آیه (۳) "وأنه تعالى جد ربنا ما اتخذ صاحبة ولا ولدا"، و فواتح سوره صافات؛ ده آیه اول (... تا "من طين لازب")، و خواتيم سورة حشر، و سوره های "قل هو الله أحد" و معوذتين. و آن مرد بیمار فوراً خوب شد و از جا برخاست آنچنانکه هیچوقت مریض نبوده است.

آیه الكرسي و دو آیه پیوستش (۲۵۷-۲۵۵)

﴿۲۵۵﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿۲۵۶﴾ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۵۷﴾ اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الظُّلُمَاتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۲۵۷﴾

❖ در حدیث نبوی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ آمده است: آیت الكرسي اعظم آیات قرآنی و سید و سرور آنهاست، و اسم اعظم الهی که دعا با آن مستجاب می شود در آن نهفته است، و هر چیزی بلندا و اوجی دارد؛ و اوج و بلندای قرآن آیت الكرسي است.

❖ حضرت پیامبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به مولا علی عَلَيْهِ السَّلَام فرمودند که: بر تو باد به خواندن آیت الكرسي بعد هر فریضه؛ که بر این امر مواظبت نمی کند مگر نبی یا صدیق یا

شهید یا عابد. و هر که آیت الکرسی را بعد از فریضه تلاوت کند؛ نمازش پذیرفته شده؛ و در امان و عصمت الهی خواهد بود، و خداوند به وی دل شاکرین و اعمال صدیقین و ثواب نبیین ﷺ را عطا فرموده؛ و دست راست خود را به رحمت بر وی بگسترده، و مانعی از دخول وی در بهشت نبوده مگر رسیدن وفات او؛ که با آن داخل بهشت می گردد.

❖ از امام صادق علیه السلام از پدرانش علیهم السلام از مولا علی علیه السلام نقل شده که حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله فرمود: وقتی آیت الکرسی نازل شد؛ آیه ای از گنج عرش نازل شد؛ و هیچ بتی در مشرق یا مغرب زمین نبود؛ مگر اینکه به رو در افتاد، پس ابلیس را خوف برداشت؛ و به گروهش گفت: در این شب حادثه عظیمی رخ داده است، پس سرجایتان باشید تا اینکه مشارق و مغارب زمین را واریسی کنم؛ و این حادثه را بشناسم، پس در واریسهایش به مدینه رسید؛ پس مردی (نماینده اش در مدینه) را ملاقات کرد، و به او گفت آیا دیروز حادثه ای رخ داده است؟ آن شخص به ابلیس گفت: رسول الله صلی الله علیه و آله به ما گفت: بر من آیه ای از گنجهای عرش الهی نازل شده؛ که بخاطر آن؛ بت های جهان به رو در افتادند، پس ابلیس برگشت و اصحابش را به این موضوع خبر داد، مولا علی علیه السلام در ادامه حدیث گفت: حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله فرمود: این آیه در خانه ای خوانده نشود مگر اینکه شیطان تا سه روز گرد این خانه نچرخد، و تا سی روز ابلیس از این خانه دوری کند، و تا چهل روز هیچ ساحر و ساحره ای به آن خانه وارد نشود.

❖ و نیز فرمود: هر که آنرا یکبار بخواند؛ نامش از فهرست نامهای اشقیاء محو گردد، و هر که سه بار بخواند؛ ملائکه برای او استغفار کنند، و هر که چهار بار

بخواند؛ انبیاء عَلَيْهِمُ السَّلَامُ برای او شفاعت کنند، و هر که پنج بار بخواند؛ نامش را در فهرست نامهای ابرار بنویسند؛ و موجودات در دریاها؛ برای او استغفار کنند؛ و از شر شیطان محفوظ باشد، و هر که هفت بار بخواند در بهای آتش جهنم به روی او قفل شود، و هر که هشت بار بخواند در بهای بهشت به روی او باز شود، و هر که نه بار بخواند؛ نگرانی امور دنیا و آخرت از او برطرف؛ و کفایت شود، و هر که ده بار بخواند؛ خداوند به نظر رحمت بر وی بنگرد، و هر که خداوند بر او به نظر رحمت نگرد؛ پس او را عذاب نخواهد کرد.

❖ مولا علی عَلَيْهِ السَّلَامُ فرمود: کسی را نمی شناسم که عقلش اسلام را درك کرده باشد، و در حقایق اسلام متحیر و مدهوش باشد، و شبی را صبح کند مگر اینکه این آیات را بخواند.

❖ و نیز مولا علی عَلَيْهِ السَّلَامُ فرمود: از وقتی که این (فضائل) را از حضرتش صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شنیدم شبی نگذراندم مگر اینکه آنرا خوانده ام، من آنرا سه بار در سه وقت از هر شب می خوانم.

❖ و نیز مولا علی عَلَيْهِ السَّلَامُ فرمود: کدام عاقل است که وقت خواب آیت الکرسی و آخر سوره بقره را نخواند. پیامبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمود: هر که در بستر آیت الکرسی را بخواند خداوند وی و خانواده و ذریه اش را؛ و همسایه اش را؛ و همسایه همسایه اش را (و خانه های اطرافش را) ایمن بدارد، امام باقر عَلَيْهِ السَّلَامُ فرمود: هر که در پی وضویش آیت الکرسی را یکبار تلاوت کند؛ خداوند به او ثواب چهل سال (عبادت) را عطا بفرماید، و چهل درجه او را بالا ببرد، و خداوند چهل حوریه را به تزویج وی درآورد.

❖ پیامبر ﷺ به مولا علی عَلِيٌّ فرمود: یا علی اگر برای انجام کاری و تامین نیازی از خانه بیرون رفتی؛ پس آیت الکرسی را تلاوت کن؛ که حاجت برآورده می شود ان شاء الله تعالی.

❖ و روایت شده که در خانه امام صادق عَلِيٌّ بر دُور تا دُور آن آیت الکرسی نوشته شده بود، و نیز در قبله مسجد (محل نماز) داخل خانه حضرت نیز آیت الکرسی نوشته بود.

❖ و نیز حضرت امام صادق عَلِيٌّ برای سفر و انجام کارهایی که در اوقات نامناسب به انجامش اضطراری می شود؛ توصیه فرموده اند که: آیت الکرسی خوانده و صدقه بدهد و کارش را انجام دهد.

❖ همچنین آن حضرت عَلِيٌّ (درباره سازه پاک) راهنمایی فرموده اند: هر خانه ای که ارتفاعش بیش از ۸ ذراع شود؛ در معرض آسیبهای شیطانی واقع می گردد؛ ولذا سفارش فرموده اند که: برای حفاظت این خانه ها واجب است که در ارتفاع ۸ ذراع آن آیت الکرسی را بنویسند؛ تا از این آسیب محفوظ بماند.

❖ و نیز برای کسی که در سفر مواجه با حیوان درنده می شود حضرتش عَلِيٌّ تعلیم فرموده اند: وقتی با آن درنده روبرو شود؛ آیت الکرسی را در مواجهه با او تلاوت کند و بگوید: (عزمت عليك بعزيمة الله؛ و عزيمة محمد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و عزيمة سليمان بن داوود عَلَيْهِ السَّلَامُ و عزيمة امير المؤمنين علي بن ابي طالب عَلَيْهِ السَّلَامُ و الأئمة الطاهرين من بعده عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) پس آن حیوان از شما روی می گرداند، و این عمل تجربه شده است.

❖ و نیز نقل شده که هر گاه کسی آیات خواتم سورة بقره یا آیت الکرسی را می

خواند حضرت پیامبر ﷺ شادمان می گردید و می خندید، و می فرمود: اینها از گنج زیر عرش خداوند رحمان است.

❖ همچنین پیامبر ﷺ فرموده اند: وقتی خداوند امر فرمود به نزول برخی از آیات کتاب الهی (فاتحه الكتاب، آیه الكرسي، آیه الشهادة، آیه الملك) به زمین، آن آیات به عرش الهی درآویختند و عرضه کردند: پروردگارا، ما را به کجا فرومی فرستی؟ به زمین و اهل خطا و گناه؟ پس خداوند به آنها وحی فرمود: فرود آیید (به زمین) پس به عزت و جلالم؛ هیچیک از آل محمد و شیعیانشان پس از فرایض شما را بزبان نیاورد مگر اینکه؛ به او بنگرم به چشم پنهانم؛ در هر روز؛ به هفتاد نگاه، و هفتاد حاجتش برآورم کمترینش آمرزش است، و او را دور بدارم از هر دشمن؛ و بر او پیروزش گردانم، و مانعی برای ورود بهشت او را نباشد مگر مرگ، و او را بپذیرم با آنچه از معاصی مبتلاست.

❖ همچنین در حدیث نبوی ﷺ آمده است: هر که آیت الكرسي و دو آیه بعدش؛ به همراه آیات افتتاحیه سوره بقره؛ و سه آیه آخر سوره را تلاوت کند؛ به جان و مال و خانواده اش آسیبی نرسد، و شیطان نزدیک او نشود، و محفوظات قرآنی را فراموش نکند.

❖ تلاوت آیات برگزیده سوره بقره (فواتح، کرسی، خواتم) نزد خوانیدن سبب حفظ محفوظات قرآنی آن روز می گردد.

❖ و نیز حضرت پیامبر ﷺ فرمود: هر که آیت الكرسي (...تا... خالدون)؛ و آیات افتتاحیه سوره بقره؛ به همراه دو آیه اواسط سوره بقره؛ و الهکم اله واحد.. یعقلون (۱۶۳ و ۱۶۴) و آیات تسخیر: "إن ربکم الله" ... تا ... "المحسنین"

(اعراف ۵۴-۵۶)؛ و فواتح سوره صافات تا ... "لازب" (۱۱-۱)؛ و آیات "یا معشر الجن و الإنس" ... تا... انس و لاجان... تکذبان"" (الرحمن ۳۳-۴۰)؛ و خواتیم سوره حشر (۲۱-۴۴)؛ و فواتح سوره جن از "قل اوحی" ... تا... "شططا" (۱-۴)؛ را تلاوت کند؛ کفایت کند او را از هر شیطان مارد (سرکش) و هر سلطانی که از شر او به خداوند پناه برده شود، حضرت امام مجتبی عَلَيْهِ السَّلَامُ فرموده اند: من ضامنم برای هر که این آیات را تلاوت کند تا اینکه خداوند او را از شر هر سلطان ظالم و شیطان مارد و هر دزد متجاوز و هر درنده آسیب رسان مصون بدارد.

❖ همینطور وارد شده که يك اعرابي به حضور پیامبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رسید و گفت برادری دارم دردی دارد، حضرت فرمود دردش چیست؟ گفت مبتلا به لَمَمٌ (تشنج مغزی) است، حضرت فرمود او را نزد من بیاور، وقتی آورده شد، حضرت او را به این آیات قرآنی تعویذ فرمود: فاتحة الكتاب، فواتح بقره، و دو آیه از وسط بقره " وإلهكم إله واحد لا إله إلا هو الرحمن الرحيم إن في خلق السموات والأرض " تا آخر این دو آیه، و **آیه الكرسي**، و سه آیه خاتمه بقره، و از سوره آل عمران آیه شهادت، و از سوره أعراف آیه "تسخير" (از "إن ربكم الله الذي خلق السموات والأرض " تا آخر آیه)، و از سوره مؤمنون آیه "فتعالى الله الملك الحق" تا آخر آیه، و از سوره جن آیه (۳) "وأنه تعالى جد ربنا ما اتخذ صاحبة ولا ولدا"، و فواتح سوره صافات؛ ده آیه اول (... تا "من طين لازب")، و خواتیم سوره حشر، و سوره های "قل هو الله أحد" و معوذتین. و آن مرد بیمار فوراً خوب شد و از جا برخاست آنچنانکه هیچوقت مریض نبوده است.

سُورَةُ التَّوْحِيدِ (الإِخْلَاصِ)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾

❖ در حدیث نبوی صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ آمده است: سید و سرور آیات قرآنی؛ آیت الکرسی و سوره توحید است و اعظم از هر چیز جز خداوند عزوجل است، هر که بر تلاوت سوره توحید بعد هر نماز فریضه ملتزم شود؛ خیرات بر سرش از آسمان فروریزد، و سکینه و آرامش الهی بر او نازل گردد، و تلاوتش یکبار معادل تلاوت ثلث قرآن، و دو بار معادل دوثلث قرآن؛ و سه بار معادل کل قرآن و ختم آن می باشد، و آثار و برکات فراوان و متفاوتی در فضیلت تلاوت آن به اعداد مختلف (۱، ۲، ۳، ۴، ۷، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۲۱، ۲۳، ۲۴، ۲۷، ۳۰، ۴۰، ۱۰۰، ۱۰۰۰) رسیده است.

❖ در آداب تلاوت این سوره آمده است که: چون تلاوت کند: **قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ**، آهسته بگوید: **اللَّهُ أَحَدٌ**، و بعد از اتمام تلاوت سوره؛ سه بگوید: **كَذَلِكَ اللَّهُ رَبِّي**، (یا) **كَذَلِكَ اللَّهُ رَبُّنَا**.

❖ حضرت مولا علی عَلَيْهِ السَّلَام فرمود: این دستور از رازهای پنهانی است پیامبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ آنرا به من تعلیم؛ و فرمود تا به حسن و حسین عَلَيْهِمَا السَّلَام نیز یاد دهم: هر که نماز فریضه فجر را بگذارد و سپس ۱۱ (روایتی ۱۲ و روایتی ۲۱) بار سوره "قل هو الله احد" را تلاوت کند؛ آنروز به گناه آلوده نشود، و از شر شیطان محفوظ ماند. و بعد از پنج نماز فریضه ۱۲ بار بخواند؛ و این دعای را بعدش بخواند، پاکیزه

همچون طلای ناب از دنیا برود و هیچ کسی او را به مظلّمه ای مطالبه نکند:

* اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْنُوْنِ الْمُخْزُوْنِ الظّٰهْرِ الظُّهْرِ الْمُبَارِكِ * وَ
اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيْمِ وَ سُلْطٰنِكَ الْقَدِيْمِ * يَا وَاهَبَ الْعَطَايَا * وَيَا مُطْلِقَ
الْاَسَارِي * وَيَا فَكَّاكَ الرَّقَابِ مِنَ النَّارِ * اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ
* وَاَنْ تُعْتِقَ رَقَبَتِيْ مِنَ النَّارِ * وَاَنْ تُخْرِجَنِيْ مِنَ الدُّنْيَا سَالِمًا * وَتُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ
اٰمِنًا * وَاَنْ تَجْعَلَ دُعَايَ اَوْلٰئِهِ فَلَاحًا * وَاَوْسَطَهُ نَجَاحًا * وَاٰخِرَهُ صَلاَحًا * اِنَّكَ
اَنْتَ عَلٰمُ الْغُيُوْبِ *

❖ همینطور وارد شده که یک اعرابی به حضور پیامبر ﷺ رسید و گفت
برادری دارم؛ دردی دارد، حضرت فرمود درش چیست؟ گفت مبتلا به لَمَمٌ
(تشنج مغزی) است، حضرت فرمود او را نزد من بیاور، وقتی آورده شد، حضرت
او را به این آیات قرآنی تعویذ فرمود: فاتحة الكتاب، فواتح بقره، و دو آیه از
وسط بقره " وَاِلَهِكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ لَّا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ اِنْ فِى خَلْقِ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ " تا آخر این دو آیه، و آیه الكرسي، و سه آیه خاتمه بقره، و از سوره آل
عمران آیه شهادت، و از سوره أعراف آیه "تسخير" (از "إن ربكم الله الذي خلق
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ " تا آخر آیه)، و از سوره مؤمنون آیه "فتعالی الله الملك الحق"
تا آخر آیه، و از سوره جن آیه (۳) "وأنه تعالى جد ربنا ما اتخذ صاحبة ولا ولدا"،
و فواتح سوره صافات؛ ده آیه اول (... تا "من طين لا زب")، و خواتيم سورة حشر،
و سوره های "قل هو الله أحد" و معوذتین. و آن مرد بیمار فوراً خوب شد و از جا
برخاست آنچنانکه هیچوقت مریض نبوده است.

خواتم سورة البقرة (۲۸۴-۲۸۶)

﴿۲۸۴﴾ لِّلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي
أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخَفَوْهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ
مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۲۸۵﴾ ءَأَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ
إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَأَمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ
وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا
غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿۲۸۶﴾ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا
وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ
نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا
وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿۲۸۷﴾

❖ در حدیث نبوی ﷺ آمده است: خداوند رحمان؛ دو هزار سال قبل از خلقت آسمانها و زمین؛ کتابی را بدست خود نوشته؛ که از آن کتاب سه آیه را نازل فرموده؛ و آنها همین سه آیه هستند که سوره بقره بدانها خاتمه یافته است.

❖ و نیز حضرتش ﷺ فرمود: خداوند سوره بقره را به آیاتی ختم فرموده؛ که آنها را از گنج خود که زیر عرش است؛ به من عطا فرموده است؛ و به هیچ پیامبری قبل

من داده نشده است، پس این آیات را یاد (حفظ) بگیرید؛ و به زنان و فرزندانان یاد دهید؛ که این آیات هم نماز است؛ هم قرائت (تلاوت) است؛ هم دعاء، و هر که آنها را در خانه اش بخواند؛ شیطان تا سه شب نزدیک آن خانه نشود، و هر که آنها را بعد از عشاء دو بار بخواند؛ برای او بجای قیام اللیل و شب زنده داری به عبادت خواهد بود.

❖ به محضر پیامبر ﷺ عرض شد: یا رسول الله؛ اعظم سوره های قرآنی کدام است؟ فرمود: قل هو الله احد، گفته شد: کدام آیه از آیات قرآنی اعظم است؟ فرمود آیه الكرسي؛ الله لا اله الا هو الحي القيوم، پرسیدند: از میان آیات قرآنی؛ کدام آیات را دوست داری که نصیب تو و امت تو شود (اشاره به آخرین انتخاب)؟ فرمود: **خاتمه سوره بقره**، پس اینها از خزائن و گنجینه های رحمت الهی (که زیر عرش خداوند است) می باشد، که خداوند آنها را به این امت عطا فرموده است، و هیچ خیری از خیرهای دنیا و آخرت نیست؛ مگر که این آیات؛ آنها را در بردارد.

❖ همچنین حضرت رسول الله ﷺ فرموده اند: هر که آیات فواتح بقره؛ آیت الكرسي و دو آیه بعدش؛ و **خواتم سوره بقره** را تلاوت کند؛ به جان و مال و خانواده اش آسیبی نرسد، و شیطان نزدیک او نشود، و محفوظات قرآنی را فراموش نکند.

❖ در تعالیم مکتب وحی تلاوت آیات (خواتیم بقره) در صبح و شام سفارش شده است.

❖ تلاوت آیات برگزیده سوره بقره (فواتح، کرسی، **خواتم**) نزد خوابیدن سبب حفظ محفوظات قرآنی آن روز می گردد.

❖ و نیز نقل شده که هر گاه کسی آیات **خواتم سوره بقره** یا آیت الكرسي را می

خواند حضرت پیامبر ﷺ شادمان می گردید و می خندید، و می فرمود: اینها از گنج زیر عرش خداوند رحمان است.

❖ و مولا علی علیه السلام فرمود: کدام عاقل است که وقت خواب آیت الکرسی و آخر سوره بقره را بخواند.

❖ همینطور وارد شده که یک اعرابی به حضور پیامبر ﷺ رسید و گفت برادری دارم دردی دارد، حضرت فرمود دردش چیست؟ گفت مبتلا به لَمَمٌ (تشنج مغزی) است، حضرت فرمود او را نزد من بیاور، وقتی آورده شد، حضرت او را به این آیات قرآنی تعویذ فرمود: فاتحة الكتاب، فواتح بقره، و دو آیه از وسط بقره " وإلهکم إله واحد لا إله إلا هو الرحمن الرحیم إن فی خلق السموات والأرض " تا آخر این دو آیه، و آیه الکرسی، و سه آیه خاتمة بقره، و از سوره آل عمران آیه شهادت، و از سوره أعراف آیه "تسخیر" (از "إن ربکم الله الذی خلق السموات والأرض " تا آخر آیه)، و از سوره مؤمنون آیه "فتعالی الله الملک الحق" تا آخر آیه، و از سوره جن آیه (۳) "وأنه تعالی جد ربنا ما اتخذ صاحبة ولا ولدا"، و فواتح سوره صافات؛ ده آیه اول (... تا "من طین لاذب")، و خواتیم سوره حشر، و سوره های "قل هو الله أحد" و معوذتین. و آن مرد بیمار فوراً خوب شد و از جا برخاست آنچنانکه هیچوقت مریض نبوده است.

فواتح سُورَةِ الْبَقَرَةِ (۱-۵)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ اَلَمْ ﴿١﴾ ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ ۗ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾

❖ در تعالیم مکتب وحی تلاوت این آیات در صبح و شام سفارش شده است.

❖ در حدیث نبوی ﷺ آمده است: هر که این آیات (افتتاحیه سوره بقره)؛ به همراه آیت الکرسی و دو آیه بعدش؛ و سه آیه آخر سوره را تلاوت کند؛ به جان و مال و خانواده اش آسیبی نرسد، و شیطان نزدیک او نشود، و محفوظات قرآنی را فراموش نکند.

❖ تلاوت آیات برگزیده سوره بقره (فواتح، کرسی، خواتم) نزد خوابیدن سبب حفظ محفوظات قرآنی آن روز می گردد.

❖ و نیز حضرت پیامبر ﷺ فرمود: هر که آیات فواتح سوره بقره (۱-۵) و آیت الکرسی (بقره ۲۵۵-۲۵۷)؛ و آیات واسطه سوره بقره؛ (۱۶۳ و ۱۶۴)، و آیات تسخیر (اعراف ۵۴-۵۶)؛ و فواتح سوره صافات (۱-۱۱)؛ و آیات سوره الرحمن (۳۳-۴۰)؛ و خواتیم سوره حشر (۲۱-۲۴)؛ و فواتح سوره جن (۱-۴)؛ را تلاوت کند؛ کفایت کند او را از هر شیطان مارد (سرکش) و هر سلطانی که از شر او به خداوند پناه

برده شود، حضرت امام مجتبیٰ عجل الله فرموده اند: من ضامنم برای هر که این آیات را تلاوت کند تا اینکه خداوند او را از شر هر سلطان ظالم و شیطان مارد و هر دزد متجاوز و هر درنده آسیب رسان مصون بدارد.

❖ همینطور وارد شده که يك اعرابي به حضور پیامبر صلی الله علیه و آله رسید و گفت برادری دارم دردی دارد، حضرت فرمود دردش چیست؟ گفت مبتلا به لَمَمٌ (نشنج مغزی) است، حضرت فرمود او را نزد من بیاور، وقتی آورده شد، حضرت او را به این آیات قرآنی تعویذ فرمود: فاتحة الكتاب، فواتح بقره، و دو آیه از وسط بقره " وإلهكم إله واحد لا إله إلا هو الرحمن الرحيم إن في خلق السموات والأرض " تا آخر این دو آیه، وآية الكرسي، و سه آیه خاتمة بقره، و از سوره آل عمران آیه شهادت، و از سوره أعراف آیه "تسخير" (از "إن ربكم الله الذي خلق السموات والأرض " تا آخر آیه)، و از سوره مؤمنون آیه "فتعالى الله الملك الحق" تا آخر آیه، و از سوره جن آیه (۳) "وأنه تعالى جد ربنا ما اتخذ صاحبة ولا ولدا"، و فواتح سوره صفات؛ ده آیه اول (... تا "من طين لازب")، و خواتيم سوره حشر، و سوره های "قل هو الله أحد" و معوذتين. و آن مرد بیمار فوراً خوب شد و از جا برخاست آنچنانکه هیچوقت مریض نبوده است.

أواسط سُورَةِ الْبَقَرَةِ (١٦٣-١٦٤)

وَالْهَكْمُ إِلَهُ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾

❖ در احادیث شریفه وارد شده که: یک اعرابی به حضور پیامبر ﷺ رسید و گفت برادری دارم دردی دارد، حضرت فرمود دردت چیست؟ گفت مبتلا به لَمَمٌ (تشنج مغزی) است، حضرت فرمود او را نزد من بیاور، وقتی آورده شد، حضرت او را به این آیات قرآنی تعویذ فرمود: فاتحة الكتاب، فواتح بقرة، و دو آیه از وسط بقره "والهكم إله واحد لا إله إلا هو الرحمن الرحيم إن في خلق السموات والأرض" تا آخر این دو آیه، و آیه الكرسي، و سه آیه خاتمة بقرة، و از سوره آل عمران آیه شهادت، و از سوره أعراف آیه "تسخير" (از "إن ربكم الله الذي خلق السموات والأرض" تا آخر آیه)، و از سوره مؤمنون آیه "فتعالى الله الملك الحق" تا آخر آیه، و از سوره جن آیه (٣) "وأنه تعالى جد ربنا ما اتخذ صاحبة ولا ولدا"، و فواتح سوره صفات؛ ده آیه اول (... تا "من طين لازب")، و خواتيم سورة حشر، و سوره های "قل هو الله أحد" و معوذتين. و آن مرد بيمار

فورا خوب شد و از جا برخاست آنچنانکه هیچوقت مریض نبوده است.

❖ و نیز حضرت پیامبر ﷺ فرمود: هر که آیات فواتح سورة بقره (۱-۵) و آیت الکرسی بقره (۲۵۵-۲۵۷)؛ و آیات اواسط سوه بقره؛ (۱۶۳ و ۱۶۴)، و آیات تسخیر (اعراف ۵۴-۵۶)؛ و فواتح سوره صافات (۱-۱۱)؛ و آیات سوره الرحمن (۳۳-۴۰)؛ و خواتیم سوره حشر (۲۱-۲۴)؛ و فواتح سوره جن (۱-۴)؛ را تلاوت کند؛ کفایت کند او را از هر شیطان مارد (سرکش) و هر سلطانی که از شرّ او به خداوند پناه برده شود، حضرت امام مجتبیٰ علیه السلام فرموده اند: من ضامنم برای هر که این آیات را تلاوت کند تا اینکه خداوند او را از شر هر سلطان ظالم و شیطان مارد و هر دزد متجاوز و هر درنده آسیب رسان مصون بدارد.

آیه الشهادة و آیه پیوستش (آل عمران ۱۸-۱۹)

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمْ بِالْعِلْمِ بَعْثًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾

❖ در حدیث نبوی ﷺ آمده است: وقتی خداوند به نزول برخی از آیات کتاب الهی (فاتحه کتاب، آیه الكرسي، آیه الشهادة، آیه الملك) به زمین امر فرمود، آن آیات به عرش الهی درآویختند و عرضه کردند: پروردگارا، ما را به کجا فروی فرستی؟ به زمین و اهل خطا و گناه؟ پس خداوند به آنها وحی فرمود: فرود آیید (به زمین) پس به عزت و جلالم هیچیک از آل محمد و شیعیانشان پس از فرایض شما را بزبان نیاورد مگر اینکه به او بنگرم به چشم پنهانم در هر روز به هفتاد نگاه، و هفتاد حاجتش برآورم کمترینش آمرزش است، و او را دور بدارم از هر دشمن؛ و بر او پیروزش گردانم، و مانعی برای ورود بهشت او را نباشد مگر مرگ، و او را بپذیرم با آنچه از معاصی مبتلاست.

❖ و نیز حضرت پیامبر ﷺ فرمود: هر که این آیات (شهادت) را تلاوت کند و به مضمون آنها گواهی دهد و سپس آنها را نزد خداوند ودیعه سپارد و بگوید: ﴿و انا اشهد بما شهد الله به و استودع الله الشهادة و هی لی عنده ودیعه (ترجمه) و من

شهادت می‌دهم به آنچه خداوند بدان شهادت داده و شهادت‌م را نزد او ودیعه می‌سپارم، این شهادت و ودیعه سپاری؛ در روز قیامت سبب نجات وی شده؛ و موجب ورود او به بهشت می‌گردد.

❖ روزی حضرت امام زین العابدین عَلَيْهِ السَّلَام بر شخصی گذشتند که بر درب خانه مردی نشسته بود (به انتظار درخواست و گدایی) پس حضرتش به او فرمود: چه چیز تو را واداشته تا بر درب خانه این شخص خوشگذران زورگو بنشینی؟ او گفت: بلاء و گرفتاری، پس حضرت به او فرمود: برخیز تا تو را راهنمایی کنم به درب خانه ای بهتر از درب خانه این شخص؛ و صاحب خانه ای که برای تو خیرش بیش از این شخص است، پس دست او را گرفت تا اینکه به مسجد النبی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ رسیدند، سپس به او فرمود: رو به قبله کن و دو رکعت نماز گذار؛ سپس دستهایت را به سوی خداوند عزوجل بلند کن؛ و ثنا و ستایش کن او را، و درود بفرست بر فرستاده اش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ؛ سپس دعا کن به آیات آخر حشر؛ و شش آیه اول سوره حدید؛ و به آن دو آیه که در آل عمران است (آیه الشهادة - آیه الملك)، سپس از خداوند درخواست کن، پس همانا درخواستی نمی‌کنی مگر اینکه آنرا به تو عطا می‌فرماید.

❖ مولا علی عَلَيْهِ السَّلَام فرموده است: هر که از شما در پی حاجتی و کاری از خانه بیرون رود؛ این آیات شهادت؛ و آیت الکرسی و سوره قدر و ام‌الکتاب را تلاوت کند، که در آن روا شدن حاجات دنیا و آخرت است.

❖ همینطور وارد شده که يك اعرابي به حضور پیامبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ رسید و گفت برادری دارم دردی دارد، حضرت فرمود دردش چیست؟ گفت مبتلا به لَمَمٌ

(تشنج مغزی) است، حضرت فرمود او را نزد من بیاور، وقتی آورده شد، حضرت او را به این آیات قرآنی تعویذ فرمود: فاتحة الكتاب، فواتح بقره، و دو آیه از وسط بقره " وإلهکم إله واحد لا إله إلا هو الرحمن الرحیم إن فی خلق السموات والأرض " تا آخر این دو آیه، و آیه الكرسي، و سه آیه خاتمة بقره، و از **سوره آل عمران آیه شهادت**، و از سوره أعراف آیه "تسخیر" (از "إن ربکم الله الذی خلق السموات والأرض " تا آخر آیه)، و از سوره مؤمنون آیه "فتعالی الله الملک الحق" تا آخر آیه، و از سوره جن آیه (۳) " وأنه تعالی جد ربنا ما اتخذ صاحبة ولا ولدا"، و فواتح سوره صافات؛ ده آیه اول (... تا "من طین لا زب")، و خواتیم سوره حشر، و سوره های "قل هو الله أحد" و معوذتین. و آن مرد بیمار فوراً خوب شد و از جا برخاست آنچنانکه هیچوقت مریض نبوده است.

آیه المُلک و آیه پیوستش (آل عمران ۲۶-۲۷)

﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمَلِكَ مَن تَشَاءُ وَتَنزِعُ الْمَلِكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتَعَزُّ مَن تَشَاءُ وَتَذِلُّ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ ﴿٢٧﴾ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ﴿٢٨﴾ وَتَرْزُقُ مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٩﴾﴾

❖ در آداب تلاوت این آیه آمده است که: چون تلاوت کند: **قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ**

الْمَلِكِ، آهسته بگوید: **اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ**.

❖ روزی حضرت امام زین العابدین عليه السلام بر شخصی گذشتند که بر درب خانه مردی نشسته بود (به انتظار درخواست و گدایی) پس حضرتش به او فرمود: چه چیز تو را واداشته تا بر درب خانه این شخص خوشگذران زورگو بنشیني؟ او گفت: بلاء و گرفتاری، پس حضرت به او فرمود: برخیز تا تو را راهنمایی کنم به درب خانه ای بهتر از درب خانه این شخص؛ و صاحب خانه ای که برای تو خیرش بیش از این شخص است، پس دست او را گرفت تا اینکه به مسجد النبي صلی الله علیه و آله رسیدند، سپس به او فرمود: رو به قبله کن و دو رکعت نماز گذار؛ سپس دستهایت را به سوی خداوند عزوجل بلند کن؛ و ثنا و ستایش کن او را، و درود بفرست بر فرستاده اش صلی الله علیه و آله؛ سپس دعا کن به آیات آخر حشر؛ و شش آیه اول سوره حدید؛ و به آن دو آیه که در آل عمران است (آیه الشهادة - آیه الملك)، سپس از خداوند درخواست کن، پس همانا درخواستی نمی کنی مگر اینکه آنرا به تو عطا می فرماید.

❖ در حدیث نبوی صلی الله علیه و آله آمده است: وقتی خداوند به نزول برخی از آیات کتاب الهی

(فاتحة الكتاب، آية الكرسي، آية الشهادة، آية الملك) به زمین امر فرمود، آن آیات به عرش الهی درآویختند و عرضه کردند: پروردگارا، ما را به کجا فرو می فرستی؟ به زمین و اهل خطا و گناه؟ پس خداوند به آنها وحی فرمود: فرود آید (به زمین) پس به عزت و جلالم هیچیک از آل محمد و شیعیانشان پس از فرایزش شما را بزبان نیاورد مگر اینکه به او بنگرم به چشم پنهانم در هر روز به هفتاد نگاه، و هفتاد حاجتش برآورم؛ کمترینش آمرزش است، و او را دور بدارم از هر دشمن؛ و بر او پیروزش گردانم، و فاصله ای برای ورود بهشت او را نباشد مگر مرگ، و او را بپذیریم با آنچه از معاصی مبتلاست.

❖ و نیز حضرت پیامبر ﷺ برای رفع گرفتاری از بدهی مالی؛ راهنمایی فرموده اند که: این آیات (الملك) را تلاوت نموده و بعد از آن؛ این دعا را بخواند: *اللَّهُمَّ يَا رَحْمَانَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ رَحِيمَهُمَا * تُعْطَى مِنْهُمَا مَا تَشَاءُ * وَ تَمْنَعُ مِنْهُمَا مَا تَشَاءُ * صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ * وَ ارحمني رحمة تغنيني بها عن رحمة من سواك * وَ اقض عَنِّي دَيْنِي *

❖ برای حصول مطالب و دفع شر اعداء و توسعه رزق و وسعت معیشت؛ مجرب است: به مدت چهل روز؛ هر روز چهل بار آیه ملك و بیوستش را در وقت مناسب و با شرایط لازم بخواند، و انتهای هر بار تلاوت دو آیه؛ بگوید "یا الله" سه بار، و بعد از اتمام همه عمل؛ این دعا را سه بار بخواند: أنت الله لا إله إلا أنت وحدك لا شريك لك ، وتجبرت أن يكون لك ولد ، وتعاليت أن يكون لك شريك ، وتعظمت أن يكون لك وزير يا الله يا الله يا الله .. اقضي حاجتي بحق محمد وآله صلواتك عليه وعليهم اجمعين .

سُورَةُ الْقَدْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿٢﴾
وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٣﴾ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿٤﴾
تَنْزِيلُ الْمَلَكِ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِّنْ كُلِّ أَمْرٍ ﴿٥﴾ سَلَّمَ هِيَ
حَتَّى مَطَلَعِ الْفَجْرِ ﴿٦﴾

❖ در حدیث نبوی ﷺ آمده است: هر که سوره قدر را تلاوت کند یکبار؛ معادل تلاوت ربع قرآن می باشد،

❖ و نیز به اصحاب فرمود: آیا می خواهید که خداوند بین شما و ابلیس سدی همچون سد یاجوج و ماجوج قرار دهد؟ بخوانید سوره قدر را در شب قدر بعد از مغرب و بعد صبح سه بار؛ قبل از آنکه از نمازتان برخیزید؛ سپس بگویید:
﴿يَا اللَّهُ يَا صَاحِبَ الْقُدْرَةِ * فَرِّجْ عَنِّي هَمِّي وَ كَرْبِي﴾.

❖ مولا علی عليه السلام فرموده است: هر که از شما در پی حاجتی و کاری از خانه بیرون رود؛ این آیات (از سوره آل عمران) و آیت الکرسی و سوره قدر و ام الكتاب را تلاوت کند، که در این عمل روا شدن حاجات دنیا و آخرت است.

❖ و در تلاوت سوره قدر؛ بجز آمرزش گناهان و فضائل معنوی و درجات اخروی؛ آثار بسیاری در امور دنیوی قرار داده شده است مانند: دریافت و حفظ علوم، و حرز و حفاظ بر جان و مال، و نیز گشایش امور معیشت و وسعت معاش، و شفاء از بیماریها.

❖ و در تعالیم مکتب وحی خواندن این سوره در اوقات مختلفی از شبانه روز توصیه شده است: بعد طلوع فجر ۱۰ بار، قبل نماز صبح ۷ بار، بعد نماز صبح ۱۰ بار، وقت زوال خورشید و قبل نافله ظهر ۱۰ بار، بعد نافله ظهر ۲۱ بار، و بعد از عصر ۱۰ بار، بعد از عشاء ۷ بار، و در بستر و قبل از خواب ۱۱ بار، در ثلث آخر شب (جمعه) ۱۵ بار، بعد نافله شب ۳ بار، و آثار فوق العاده ای برای آن بشارت داده شده است.

❖ و مجرب است برای همراهی و افزایش ارتباط خوب بین فرزند و والدین و نیز حسن معاشرت میان زوجین؛ که دست بر پیشانی فرزند یا زوجه خویش بگذارد و این سوره را تلاوت کند.

❖ و تلاوت سوره قدر با صدای بلند؛ فضیلت مجاهد شمشیر برکشیده در راه خدا داشته؛ و تلاوت آن با صدای آهسته؛ همچون شهید به خون طییده در راه خداست.

سُورَةُ الْكَافِرُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾ لَا
أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٣﴾ وَلَا أَنَا عَابِدٌ
مَّا عَبَدْتُمْ ﴿٤﴾ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٥﴾ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ
دِينِ ﴿٦﴾

❖ در حدیث نبوی ﷺ آمده است: سوره جحد (قل یا ایها الکافرون) معادل رُبْع قرآن می باشد، هرکه آن را یکبار تلاوت کند؛ مانند آنست که رُبْع قرآن را تلاوت کرده است.

❖ و نیز فرموده: تلاوت سوره جحد سبب بیزاری و پیراستگی از شرک است.

❖ حضرتش تلاوت این سوره را در بستر استراحت شبانه توصیه فرموده اند.

❖ دعاء بعد از تلاوت ۱۰ بار این سوره؛ نزد طلوع آفتاب روز جمعه؛ مستجاب می باشد.

❖ تلاوت این سوره در هفت جا نیز سفارش شده است: ۱- در دو رکعت قبل فجر؛ ۲- و دو رکعت نافله زوال؛ ۳- و دو رکعت بعد مغرب؛ ۴- و دو رکعت اول نافله شب؛ ۵- و دو رکعت نماز احرام؛ ۶- و دو رکعت نماز طواف؛ و دو رکعت فریضه فجر.

❖ توضیح: البته این موارد به محدوده مرتبط فرائض است، و الا موارد توصیه شده این سوره در عموم اعمال مستحبی بسیار است.

❖ برای نجات از سهو در نماز از امام صادق ع پرسید؟ حضرتش تلاوت این سوره در نمازها را توصیه فرمود، شخص بر اثر مداومت بر آن؛ از سهو رهایی یافت.

❖ در آداب تلاوت این سوره آمده است که: چون تلاوت کند: **قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ**، آهسته بگوید: **يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ**. و چون تلاوت کند: **لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ**، آهسته بگوید: **لِكَيْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي**، **أَعْبُدُ رَبِّي**، **أَعْبُدُ اللَّهَ وَحْدَهُ**، و چون تلاوت کند: **لَكُمْ دِينُكُمْ وَ لِي دِين**، آهسته بگوید: **رَبِّي اللَّهُ وَ دِينِي الْإِسْلَام**، **كَذَلِكَ أَمُوتُ وَ أَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ**، **عَلَيْهِ أَحْيَا وَ عَلَيْهِ أَمُوتُ**، **وَ عَلَيْهِ أُبْعَثُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى**.

معوذتین (سُورَةُ الْفَلَقِ + سُورَةُ النَّاسِ)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾

❖ در حدیث نبوی ﷺ آمده است: که این دو سوره محبوبترین سوره ها نزد خداوند است.

❖ این دو سوره برای تعویذ حضرت پیامبر ﷺ از ناراحتیها و بیماریها و شرور و آفات و آسیبهای جن و انس نازل شده است.

❖ و حضرت پیامبر ﷺ همواره قبل از خواب؛ و وقت بیرون رفتن از منزل و غیر آن بدانش (معوذتین) تعویذ می نمود؛ و دو کف دست را به هم نزدیک کرده و آنها را تلاوت نموده و در میان دو کف خود می دمید؛ و با آن سر و رو و سینه و دستها و بقیه جوارح دسترس خود را مسح می نمود، و دیگران را نیز بدان تعویذ؛ و توصیه به آن نیز می فرمود.

❖ نوشتن و آویختن بر کودکان؛ برای حفاظت از آفات و آسیبهها سفارش شده است.

❖ و نیز حضرت پیامبر ﷺ فرمود: هر که تلاوت کند؛ مانند آنست که همه کتب آسمانی (که بر انبیاء الهی ﷺ نازل شده) را تلاوت کرده، و فضیلت کسی که حج گذارده یا عمره و روزه بجا آورده را دارد.

❖ همینطور وارد شده که يك اعرابي به حضور پیامبر ﷺ رسید و گفت برادری دارم دردی دارد، حضرت فرمود او را نزد من بیاور، وقتی آورده شد، حضرت (تشنج مغزی) است، حضرت فرمود او را نزد من بیاور، وقتی آورده شد، حضرت او را به این آیات قرآنی تعویذ فرمود: فاتحة الكتاب، فواتح بقره، و دو آیه از وسط بقره " وإلهكم إله واحد لا إله إلا هو الرحمن الرحيم إن في خلق السموات والأرض " تا آخر این دو آیه، وآية الكرسي، و سه آیه خاتمة بقره، و از سوره آل عمران آیه شهادت، و از سوره أعراف آیه "تسخير" (از "إن ربكم الله الذي خلق السموات والأرض " تا آخر آیه)، و از سوره مؤمنون آیه "فتعالى الله الملك الحق" تا آخر آیه، و از سوره جن آیه (۳) "وأنه تعالى جد ربنا ما اتخذ صاحبة ولا ولدا"، و فواتح سوره صافات؛ ده آیه اول (... تا "من طين لا زب")، و خواتيم سورة حشر، و سوره های "قل هو الله أحد" و معوذتين. و آن مرد بیمار فوراً خوب شد و از جا برخاست آنچنانکه هیچوقت مریض نبوده است.

❖ در آداب تلاوت این دو سوره آمده است که: چون تلاوت کند: **قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ**، آهسته بگوید: **أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ**، و چون تلاوت کند: **قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ**، آهسته بگوید: **أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ**.

آیه التسخیر و دو آیه پیوستش (الأعراف ۵۴ - ۵۶)

﴿۱﴾ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿۵۴﴾ اَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿۵۵﴾ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۵۶﴾

❖ نام دیگر این آیات (آیت العرش) می باشد، و در دستور العمل رقعہ استغاثہ نیز از این آیات شریفه یاد شده و بخشی از این عمل است. و از نشان و شهرت آیه (تسخیر) کاربری و تأثیر آن در تمام کائنات از جمله انس و جن؛ معلوم است، و از جمله موارد آن محفوظ ماندن از انواع شرور ظاهرة تا عوارض خفیه و القاءات نفسانیه، می باشد، بلکه آنقدر تأثیر آن (بإذن الله) قوی است؛ که خود عامل شر در جهت حفظ شخص مأمور و ملزم می گردد.

❖ از آثار تلاوت آیات تسخیر؛ دفع شر شیاطین است، که موجب پیراستن دل از هواجس و القاءات شیطانی و نفی خواطر نفسانی گردیده، و این امر سبب صفای نفس؛ و در نتیجه اطمینان دل بر ایمان، و منور شدن قلب به نور یقین می باشد.

❖ از مضمون واقعه ارسال خدای (بیک طلحه و زبیر) نزد حضرت مولا علی عَلَيْهِ السَّلَامُ و سفارش آنها به وی بر حذر از تاتروی از مولا عَلَيْهِ السَّلَامُ و توصیه به تلاوت این آیه؛ و

و داشتن مولا عَلَيْهِ السَّلَامُ او را به تکرار این آیات تا ۷۰ بار و تغییر حالت انکار خدش و ایمان آوردنش به مولا عَلَيْهِ السَّلَامُ بر می آید که: تلاوت این آیات به عدد مذکور؛ برای رفع شک و وسوس قلبیه و حصول اطمینان و آرامش دل و صفاء و نورانیت قلب و هدایت انسان مستعد؛ نافع و مجرب است.

❖ و نیز حضرت مولا علی عَلَيْهِ السَّلَامُ فرموده اند: هر که شیء در محل تنها یا دور افتاده ای (در معرض آسیب یا نگران از آن) باشد؛ و این آیات (تسخیر) را تلاوت نماید؛ ملائکه از او حراست کنند؛ و شیاطین از وی دوری بجویند، و نیز فرمود: تلاوت آنها قبل از خواب همین نتایج را دارد.

❖ و نیز حضرت پیامبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمود: هر که آیات فواتح سورة بقره (۱-۵) و آیت الکرسی بقره (۲۵۵-۲۵۷)؛ و آیات اواسط سوه بقره؛ (۱۶۳ و ۱۶۴)، و آیات تسخیر (اعراف ۵۴-۵۶)؛ و فواتح سوره صافات (۱-۱۱)؛ و آیات سوره الرحمن (۳۳-۴۰)؛ و خواتیم سوره حشر (۲۱-۲۴)؛ و فواتح سوره جن (۱-۴)؛ را تلاوت کند؛ کفایت کند او را از هر شیطان مارد (سرکش) و هر سلطانی که از شر او به خداوند پناه برده شود، حضرت امام مجتبی عَلَيْهِ السَّلَامُ فرموده اند: من ضامنم برای هر که این آیات را تلاوت کند تا اینکه خداوند او را از شر هر سلطان ظالم و شیطان مارد و هر دزد متجاوز و هر درنده آسیب رسان مصون بدارد.

❖ همینطور وارد شده که يك اعرابي به حضور پیامبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ رسید و گفت برادری دارم دردی دارد، حضرت فرمود دردت چیست؟ گفت مبتلا به لَمَمٌ (تشنج مغزی) است، حضرت فرمود او را نزد من بیاور، وقتی آورده شد، حضرت او را به این آیات قرآنی تعویذ فرمود: فاتحة الكتاب، فواتح بقره، و دو آیه از

وسط بقره " وإلهمكم إله واحد لا إله إلا هو الرحمن الرحيم إن في خلق السموات والأرض " تا آخر این دو آیه، و آیه الكرسي، و سه آیه خاتمه بقره، و از سوره آل عمران آیه شهادت، و از سوره أعراف آیه "تسخير" (از "إن ربكم الله الذي خلق السموات والأرض " تا آخر آیه)، و از سوره مؤمنون آیه "فتعالى الله الملك الحق" تا آخر آیه، و از سوره جن آیه (۳) "وأنه تعالى جد ربنا ما اتخذ صاحبة ولا ولدا"، و فواتح سوره صافات؛ ده آیه اول (... تا "من طين لازب")، و خواتيم سوره حشر، و سوره های "قل هو الله أحد" و معوذتين. و آن مرد بیمار فوراً خوب شد و از جا برخاست آنچنانکه هیچوقت مریض نبوده است.

❖ به فرموده حضرت امام صادق عليه السلام: با تلاوت این آیات (تسخير)، به همراه سه بار آیت الكرسي، و آیت شهادة، و آیه سجدة؛ قبل از خواب؛ خداوند شیاطین را بر خلاف میلشان ملزم به حفاظت او، و سی فرشته را موکل به حمد و تسبیح و تهلیل و تکبیر و استغفار فرموده تا بیدار شود، و ثوابش برای تلاوت کننده آنهاست.

توضیح: متن حدیث شریف یا روایت موجود از آن در کتب حدیث؛ در این فقره مجمل است؛ و در آن به این تعبیر "آیه سجدة" اکتفا شده است، در بیان مقصود از آن؛ و اینکه کدام يك از آیات است؟ احتمالات متعددی مطرح است: ۱- مشهور گفته اند: مقصود از آن آیه های (خاتمه سوره) حم سجدة (فصلت ۵۳-۵۴) می باشد. ۲- برخی نیز گفته اند: مقصود از آن؛ آیه بعد از آیه سجده در سوره الم تنزیل سجده (سجده ۱۶) می باشد. ۳- و بعید نیست که مقصود آیه سجده در سوره حم سجده (فصلت ۳۷-۳۸) باشد، چه اینکه سوره معروف به عنوان "سجده" در میان قدماء و محدثین همان حم سجدة است که امروزه به (فصلت) معروف است، و نص حدیث هم صریح است که آیه سجدة؛ و نگفته: آیه بعد سجده یا خاتمه سجده؛ فلذا وجهی ندارد که از آیه سجده در سوره معروف به سجده نزد قدماء (فصلت امروز) عدول به غیر آن شود. ۴- برخی هم از روی احتیاط روش جمع بین احتمالات سه گانه و تلاوت هر سه آیه را برگزیده اند.

خواتم سورة الحشر (۲۱-۲۴)

﴿۱۶﴾ لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأُمُثُلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۱۶﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿۱۷﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۱۸﴾ هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۲۴﴾

❖ مکررا از حضرت پیامبر ﷺ از اسم اعظم الهی پرسیده اند، و هر بار حضرتش فرموده است: بر شما باد به اواخر سوره حشر؛ آنرا زیاد بخوانید، که اسم اعظم الهی در سه آیه آخر سوره حشر است.

❖ براء بن عازب گوید: بر امیرالمؤمنین مولا علی عَلَيْهِ السَّلَامُ وارد شدم؛ و آن جناب را به خدا سوگند دادم؛ که مرا مخصوص گردان به اعظم اسمایی که رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ شما را بدان اختصاص داد، از آنچه جبرئیل عَلَيْهِ السَّلَامُ حضرتش را به آن مخصوص داشته؛ از آنچه خداوند رحمن (عز وجل) جبرئیل عَلَيْهِ السَّلَامُ را بدان فرستاده است، پس حضرت فرمود: اگر این نحوه پرسش تو (همراه سوگند) نمی بود؛ من این راز را باز نمی کردم؛ تا اینکه در لحدم نهاده شوم. هر گاه خواهی خدا را به اسم اعظم وی بخوانی، از اول سوره حدید شش آیه (۱-۶)؛ و آخر حشر (هو الله الذی

لا اله الا هو تا آخر سوره) را بخوان، و پس از فراغت از تلاوت آنها بگو: ﴿يا من هو هكذا و ليس شيعه هكذا غيره؛ اسئلك ان تفعل بي (كذا و كذا = ذكر حاجت)﴾ ترجمه: ای کسی که این چنینی (که در آن آیات توصیف شده ای) و چیز دیگری غیر او این چنین نیست، از تومی خواهم که با من چنین کنی (حاجت خود را بخواه)، که سوگند به خداوند؛ ای براء؛ اگر بر علیه کسی بخوانی به زمین فرو برده می شود، و اگر بر اهل شقاوت بخوانی اهل سعادت می گردد. براء گفت: قسم به خدا؛ من آنرا برای دنیا نمی خوانم. امام علی عليه السلام فرمود: تصمیم درستی گرفتی، رسول الله صلی الله علیه و آله نیز مرا نیز این چنین وصیت فرمود؛ جز اینکه مرا امر کرد؛ که در کارهای بزرگ و دشوار روزگار به این آیات دعا کنم.

❖ در حدیث نبوی صلی الله علیه و آله آمده است: هر که در هر صبح سه بار بگوید: ﴿اعوذ بالله من الشيطان الرجيم﴾ و سپس سه آیه آخر سوره حشر را بخواند؛ خداوند هزاران فرشته خود را بر حفاظت او بگمارد؛ که او را تا شب حفظ نموده؛ و بر او درود فرستند، و اگر شب به همین نحو عمل کند؛ همین نتیجه را تا صبح ببیند.

❖ و نیز فرمود: هر که این آیات را در روز یا شبی تلاوت کرده؛ و در آنروز یا شب اجل او رسیده و فوت کند، خداوند همه خطاهایش را پاک کند، و گناهان او را بیامرزد، و بهشت بر او واجب شود؛ و خداوند برای او بهشت را تضمین فرموده است. و نظیر همین کلام و نتیجه تلاوت را حضرت امام مجتبی عليه السلام نقل نموده اند با این امتیاز که آن شخص را نشان شهداء دهند (و در درجه ایشان است) و شهید از دنیا برود.

❖ حضرت پیامبر صلی الله علیه و آله در وقت تلاوت این آیات به قاری آن فرمود: که

دستهایت را بر سرت بگذار؛ پس همانا جبرئیل عَلَيْهِ السَّلَامُ وقتی با این آیات بر من نازل شد؛ به من گفت: دستهایم را بر سرم بگذارم؛ پس همانا که تلاوت اینها شفاء از هر بیماری است؛ مگر سام (مرگ).

❖ و برای شفاء اورام در بدن؛ و منع از خطیر شدن آنها؛ از حضرت امام صادق عَلَيْهِ السَّلَامُ رسیده: که این آیات را تلاوت کن؛ وقتی که طهارت داری؛ چون وضو برای نماز فریضه گرفتی؛ پس قبل از نماز و بعد نماز؛ آن ورم را به این آیات تعویذ نما؛ پس اگر چنین کند؛ آن ورم فرونشیند.

❖ و حضرت امام باقر عَلَيْهِ السَّلَامُ به جابر انصاری تعلیم فرمود؛ برای درمان هر ورم؛ با حال طهارت این آیات را سه بار تلاوت کند.

❖ و از حضرت مولا علی عَلَيْهِ السَّلَامُ نقل شده که این آیات دعای درمان سردرد است.

❖ و نیز حضرت پیامبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمود: هر که آیات فواتح سورة بقره (۱-۵) و آیت الکرسی بقره (۲۵۵-۲۵۷)؛ و آیات اواسط سوه بقره؛ (۱۶۳ و ۱۶۴)، و آیات تسخیر (اعراف ۵۴-۵۶)؛ و فواتح سوره صافات (۱-۱۱)؛ و آیات سوره الرحمن (۳۳-۴۰)؛ و **خواتیم سوره حشر (۲۱-۲۴)؛** و فواتح سوره جن (۱-۴)؛ را تلاوت کند؛ کفایت کند او را از هر شیطان مارد (سرکش) و هر سلطانی که از شر او به خداوند پناه برده شود، حضرت امام مجتبی عَلَيْهِ السَّلَامُ فرموده اند: من ضامنم برای هر که این آیات را تلاوت کند تا اینکه خداوند او را از شر هر سلطان ظالم و شیطان مارد و هر دزد متجاوز و هر درنده آسیب رسان مصون بدارد.

❖ روزی حضرت امام زین العابدین عَلَيْهِ السَّلَامُ بر شخصی گذشتند که بر درب خانه مردی نشسته بود (به انتظار درخواست و گدایی) پس حضرتش به او فرمود: چه چیز تو را واداشته تا بر درب خانه این شخص خوشگذران زورگو بنشینی؟ او

گفت: بلاء و گرفتاری، پس حضرت به او فرمود: برخیز تا تو را راهنمایی کنم به درب خانه ای بهتر از درب خانه این شخص؛ و صاحب خانه ای که برای تو خیرش بیش از این شخص است، پس دست او را گرفت تا اینکه به مسجد النبي ﷺ رسیدند، سپس به او فرمود: رو به قبله کن و دو رکعت نماز گذار؛ سپس دستهایت را به سوی خداوند عزوجل بلند کن؛ و ثنا و ستایش کن او را، و درود بفرست بر فرستاده اش ﷺ؛ سپس دعا کن به آیات آخر حشر؛ و شش آیه اول سوره حدید؛ و به آن دو آیه که در آل عمران است (آیه الشهادة - آیه الملك)، سپس از خداوند درخواست کن، پس همانا درخواستی نمی کنی مگر اینکه آنرا به تو عطا می فرماید.

❖ همینطور وارد شده که يك اعرابي به حضور پیامبر ﷺ رسید و گفت برادری دارم دردی دارد، حضرت فرمود دردش چیست؟ گفت مبتلا به لَمَم (تشنج مغزی) است، حضرت فرمود او را نزد من بیاور، وقتی آورده شد، حضرت او را به این آیات قرآنی تعویذ فرمود: فاتحة الكتاب، فواتح بقره، و دو آیه از وسط بقره " وإلهكم إله واحد لا إله إلا هو الرحمن الرحيم إن في خلق السموات والأرض " تا آخر این دو آیه، وآية الكرسي، و سه آیه خاتمة بقره، و از سوره آل عمران آیه شهادت، و از سوره أعراف آیه "تسخير" (از "إن ربكم الله الذي خلق السموات والأرض " تا آخر آیه)، و از سوره مؤمنون آیه "فتعالى الله الملك الحق" تا آخر آیه، و از سوره جن آیه (۳) "وأنه تعالى جد ربنا ما اتخذ صاحبة ولا ولدا"، و فواتح سوره صافات؛ ده آیه اول (... تا "من طين لازب")، و خواتيم سوره حشر، و سوره های "قل هو الله أحد" و معوذتين. و آن مرد بیمار فوراً خوب شد و از جا برخاست آنچنانکه هیچوقت مریض نبوده است.

فواتح سُورَةِ الْحَدِيدِ (٦-١)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ
يُحْيِي وَيُمِيتُ ۗ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣﴾ هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ
وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۗ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٤﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۗ يَعْلَمُ مَا
يَلْبِغُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ
فِيهَا ۗ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٥﴾ لَهُ
مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٦﴾ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ
فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ ۗ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦﴾

❖ از حضرت امام سجاد عليه السلام درباره توحید پرسیدند؟ فرمود: ان الله عزوجل علم انه يكون في آخر الزمان اقوام متعمقون فأنزل الله تعالى : قل هو الله احد، والآيات من سورة الحديد الى قوله: وهو عليم بذات الصدور. فمن رام وراء ذلك فقد هلك. (ترجمه) چون خداوند می دانست که در آخر الزمان اقوامی باشند که اهل تعمق و دقت هستند؛ فلذا سوره قل هو الله احد و آیات اوائل سوره حديد تا "و هو عليم بذات الصدور" (٦-١) را نازل فرمود، پس هر که بخواهد در توحید و رای این حد را دنبال کند هلاک می شود.

❖ براء بن عازب گوید: بر امیرالمؤمنین مولا علی علیه السلام وارد شدم؛ و آن جناب را به خدا سوگند دادم؛ که مرا مخصوص گردان به اعظم اسمایی که رسول الله صلی الله علیه و آله شما را بدان اختصاص داد، از آنچه جبرئیل علیه السلام حضرتش را به آن مخصوص داشته؛ از آنچه خداوند رحمن (عزوجل) جبرئیل علیه السلام را بدان فرستاده است، پس حضرت فرمود: اگر این نحوه پرسش تو (همراه سوگند) نمی بود؛ من این راز را باز نمی کردم؛ تا اینکه در لخدم نهاده شوم. هر گاه خواهی خدا را به اسم اعظم وی بخوانی، از اول **سوره حدید شش آیه (۱-۶)؛** و آخر حشر (هو الله الذی لا اله الا هو تا آخر سوره) را بخوان، و پس از فراغت از تلاوت آنها بگو: ﴿یا من هو هکذا و لیس شیء هکذا غیره؛ اسئلك أن تفعل بی (کذا و کذا = ذکر حاجت)﴾ ترجمه: ای کسی که این چنینی (که در آن آیات توصیف شده ای) و چیز دیگری غیر او این چنین نیست، از تو می خواهم که با من چنین کنی (حاجت خود را بخواه)، که سوگند به خداوند؛ ای براء؛ اگر بر علیه کسی بخوانی به زمین فرو برده می شود، و اگر بر اهل شقاوت بخوانی اهل سعادت می گردد. براء گفت: قسم به خدا؛ من آنرا برای دنیا نمی خوانم. امام علی علیه السلام فرمود: تصمیم درستی گرفتی، رسول الله صلی الله علیه و آله نیز مرا نیز این چنین وصیت فرمود؛ جز اینکه مرا امر کرد؛ که در کارهای بزرگ و دشوار روزگار به این آیات دعا کنم.

❖ روزی حضرت امام زین العابدین علیه السلام بر شخصی گذشتند که بر درب خانه مردی نشسته بود (به انتظار درخواست و گدایی) پس حضرتش به او فرمود: چه چیز تو را واداشته تا بر درب خانه این شخص خوشگذران زورگو بنشینی؟ او گفت: بلاء و گرفتاری، پس حضرت به او فرمود: برخیز تا تو را راهنمایی کنم به درب خانه ای بهتر از درب خانه این شخص؛ و صاحب خانه ای که برای تو

خیرش بیش از این شخص است، پس دست او را گرفت تا اینکه به مسجد
النبي ﷺ رسیدند، سپس به او فرمود: رو به قبله کن و دو رکعت نماز گذار؛
سپس دستهای را به سوی خداوند عزوجل بلند کن؛ و ثنا و ستایش کن او را،
و درود بفرست بر فرستاده اش ﷺ؛ سپس دعا کن به آیات آخر حشر؛ و شش
آیه اول سوره حدید؛ و به آن دو آیه که در آل عمران است (آیه الشهادة - آیه
الملک)، سپس از خداوند درخواست کن، پس همانا درخواستی نمی کنی مگر
اینکه آنرا به تو عطا می فرماید.

آیه های: مَنْ يَتَّقِ اللَّهَ (سورة طلاق ۳-۵)

... وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿٢﴾ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ وَإِنَّ اللَّهَ بَلِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٣﴾ ... وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ﴿٤﴾ ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ﴿٥﴾

❖ عمل به مفاد این آیات شریفه قاطعترین راه حل؛ و محرب ترین نسخه است: تقوی و پروای خدای را داشتن؛ سبب راهگشایی در مشکلات و تنگناهاست، و سبب می شود که خداوند از راهی که تصورش نمی شود؛ روزی خیر برای بنده برساند، و کار دشوار او را آسان فرماید، و هر که توکل و اعتماد به خداوند کند؛ خداوند او را کفایت فرماید. (وقایع محربات عمل به این آیات فراوان و فراتر از گنجایش کتابهاست).

❖ در حدیثی از ابوذر غفاری نقل شده که حضرت رسول اکرم ﷺ فرمود: من آیه ای را در قرآن می شناسم؛ که اگر تمام انسانها دست به دامن آن زنند؛ برای حل مشکلات آنها کافی است، پس آیه فوق را سه مرتبه با تکرار تلاوت فرمود.

❖ حضرت صادق علیه السلام فرمود: وقتی آیه (فوق) نازل شد عده ی درها را به روی خود بسته و رو به عبادت آوردند، و گفتند خداوند روزی ما را عهده دار شد. این خبر به گوش پیغمبر رسید کسی را نزد آنها فرستاد که چرا چنین کرده

اید هر کس چنین کاری کند دعای او مستجاب نمی شود بر شما باد بر کار و تلاش همراه با تقوا.

❖ جهت رفع مشکلات و گشایش و برطرف شدن مهمات و زیادتی رزق و وسعت در معیشت؛ توسلات و ختومات متعددی از این آیه شریفه نقل شده است از جمله آنهاست:

۱- به تجربه رسیده است که هر کس هر روز به خواندن آیه مبارکه «من یتق الله...» همت کند گشایش امورات بسته خود را خواهد دید.

۲- به تجربه رسیده آن که در هر روز بعد از نمازهای واجب؛ سه مرتبه صلوات اول بگوید و آیه مبارکه (و من یتق الله) را سه مرتبه بخواند و سه مرتبه صلوات در آخر آنها بگوید؛ موجب وسعت رزق خواهد بود. ان شاء الله.

۳- به جهت وسعت رزق؛ خواندن یازده مرتبه آیه شریفه (و من یتق الله...قدرا) بعد از نماز صبح مجرب است.

۴- یک هفته هر شب بعد از نماز عشاء دو رکعت نماز بدین کیفیت بخواند. در رکعت اول بعد از حمد آیه «من یتق الله» را ۲۵ بار بخواند.

۵- از حضرت رسول الله ﷺ روایت شده: از روز جمعه یا پنج شنبه و یا دوشنبه، شروع به این ختم نماید، و برای ورود در برنامه ختم در روز اول غسل کرده طهارت، دو رکعت نماز حاجت به جای آورد و صد مرتبه صلوات بفرستد، و سپس تا چهل روز، هر روز، ۱۵۹ مرتبه آیه (وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ ... قَدْرًا) را؛ بدون صحبت کردن با کسی (در حین قرائت) بخواند، و وقت خواندن هر روزه بعد از نماز صبح بوده و در وقت تحلف نشود، و روز چهارم، ۱۷۹ مرتبه آیات ذکر شده

را بخواند، تا مجموع ذکرش هزار و سیصد و هشتاد مرتبه (موافق عدد حروف آیات به حساب اجد کبیر) باشد، و بعد از خاتمه طلب حاجت نماید که ان شاء الله حاجتش بر آورده می‌شود.

۶- همچنین در روش دیگر: روز پنج شنبه اول ماه ختم را آغاز کند، تا چهل و یک روز، هر روز ۳۵۹ مرتبه آیه شریفه (و من یتق الله ... قدرا) را (بدون صحبت کردن با کسی در حین قرائت) تلاوت نماید، و بعد از اتمام، هزار و یک مرتبه بگوید: یا فتاح یا رازق یا واسع.

۷- مرحوم امام خمینی به همراه آیات سید احمد شبیری و سید صادق لواسانی؛ از مرحوم آیت الله حاج شیخ حسنعلی اصفهانی (نخودکی) تقاضای کیمیا می‌کنند، و حاج شیخ مشروط به استفاده صحیح نموده، و اینکه آیا متعهد می‌شوید که آن را در غیر مرضی خداوند متعال مصرف نکنید؟ هیچ یک، متعهد نمی‌شوند. بعد حاج شیخ می‌گوید: چه اصراری دارید چیزی را که ممکن است موجب خسران شود، یاد بگیرید؟ حالا که نمی‌توانید کیمیا را حفظ کنید، من بهتر از کیمیا را به شما می‌دهم که خطرات آنرا نداشته باشد؛ و برایتان خسارتی ندارد و محتاج دیگران هم نمی‌شوید: بعد از نمازهای واجب یک بار آیه الکرسی را تا «هو العلی العظیم» می‌خوانی. و بعد تسبیحات حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیها را می‌گویی. و بعد سه بار سوره توحید را می‌خوانی. و بعد سه بار صلوات می‌گویی: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، و بعد سه بار آیه مبارکه (وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ) را می‌خوانی که این از کیمیا برایت بهتر است. مرحوم امام خمینی گفته بودند: من از آن موقع تاکنون، آنرا ادامه داده‌ام و هر چه دارم، از آن دارم. و مرحوم آیت الله سید احمد شبیری گفته بودند: بعد از آن دیگر هیچ وقت محتاج نشدم.

آیه التّور و سه آیه پیوستش (۳۵-۳۸)

﴿ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ فِيهِ نُورٌ وَاللَّهُ نُورٌ وَاللَّهُ نُورٌ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ جَاءَ الظُّلُمَاتُ فِي الظُّلُمَاتِ فَأَخْرَجَ نُورًا فَكَانَ نُورًا مِّنْ نُورِهِ ﴾ (۳۵)
﴿ مِّنْ شَجَرَةٍ مُّبْرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ تُوِّرُّ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴾ (۳۶)
﴿ فِي بُيُوتٍ أُذِنَ لِلَّهِ أَنْ تَرْفَعَ وَيُذَكَرَ فِيهَا أَسْمُهُ وَيُسَبِّحَ لَهُ فِيهَا بِالْعُدْوِ وَالْآصَالِ ﴾ (۳۶)
﴿ رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَن ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴾ (۳۷)
﴿ لِيَجْزِيَ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُمْ مِّن فَضْلِهِ ﴾ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿ ۳۸ ﴾

❖ در تعالیم مکتب وحی برای تلاوت آیه نور برکات بسیار و ختومات فراوانی نقل شده است، که بیان شرح تفصیلی آنها در گنجایش این رساله نیست، اما به نحو اختصار به برخی از آنها اشاره می‌کنیم؛ که از جمله آنهاست: ۱- تلاوت بسیار آن سبب روشنائی و نور چشم؛ و محفوظ ماندن از آسیب است، ۲- همچنانکه برای رفع درد چشم نیز هر صبح سه بار توصیه شده است، ۳- و تلاوت آن به تعداد؛ قبل از خواب با طهارت و توجه؛ با آغاز و انجام صلوات؛ و

خوابیدن در بستر طاهر؛ با لباس خواب سفید، و با شام سبک؛ و پرهیز از آنچه
نفس را بدبو کند (مثل سیر و پیاز و پیازچه و تره) در شام، سبب روشنایی و
نورانیت در رؤیا می گردد، ۴- و در ختومات مفصله نیز؛ این آیه به تعداد؛ در
تعقیب فرائض یومیه تلاوت می شود.

فواتح سُورَةِ الْفَتْحِ (١-٤)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ﴿١﴾
لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ وَ
عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢﴾ وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا
﴿٣﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا
مَعَ إِيمَانِهِمْ ۗ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا
حَكِيمًا ﴿٤﴾ لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ ۗ وَكَانَ ذَلِكَ
عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٥﴾ وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ
وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةٌ
السَّوْءِ ۗ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ ۗ وَسَاءَتْ
مَصِيرًا ﴿٦﴾ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا ﴿٧﴾

❖ در حدیث نبوی ﷺ آمده است: که نزول این آیات سبب خشنودی بسیار حضرتش گردیده بطوریکه مانند آن دیده نشده است.

❖ از تعالیم مکتب وحی استفاده می شود که تلاوت آیات فواتح و افتتاحیه این

سوره مبارکه سبب فتح ابواب خیرات و برکات؛ و حصول سکینه و آرامش قلب می گردد.

نکته: فواتح سوره چند نوع کاربرد دارد؛ از جمله آنهاست:

۱- تلاوت آیه "سکینه" به تنهایی؛ به تکرار و یا عدد معین، برای حصول آرامش و قوت قلب و نیز درمان برخی عوارض قلبی.

۲- تلاوت آیات ۱ تا ۴ در تعقیبات فرایض؛ برای فتح ابواب مادی و معنوی.

۳- تلاوت آیات ۱ تا ۶ برای برخی از مقاصد دنیوی و اخروی.

۴- از حضرت امام صادق علیه السلام نقل شده: هرگاه امری بر تو سخت شد؛ دو رکعت نماز نزد زوال بجای آور؛ در رکعت اول؛ بعد از سوره توحید؛ آیات ۱-۳ فتح، و در رکعت دوم؛ بعد از سوره توحید؛ سوره "الم نشرح" را بخوان، و این عمل مجرب است.

فواتح سُورَةُ صَافَاتِ (۱۱-۱)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ وَالصَّافَّاتِ صَفَا ﴿١﴾ فَالزَّاجِرَاتِ
 زَجْرًا ﴿٢﴾ فَالتَّلِيلَاتِ ذِكْرًا ﴿٣﴾ إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ ﴿٤﴾ رَبُّ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشْرِقِ ﴿٥﴾ إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءِ
 الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ ﴿٦﴾ وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ ﴿٧﴾ لَا
 يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَىٰ وَيُقَذَّفُونَ مِّنْ كُلِّ جَانِبٍ ﴿٨﴾ دُحُورًا
 وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ﴿٩﴾ إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ
 ثَاقِبٌ ﴿١٠﴾ فَاسْتَفْتِهِمْ أَهْمُ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَّنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ
 مِّنْ طِينٍ لَّا زِبٍ ﴿١١﴾

❖ حضرت پیامبر ﷺ فرمود: هر که آیات فواتح سوره بقره (۱-۵) و آیت
 الکرسی بقره (۲۵۵-۲۵۷)؛ و آیات اواسط سوره بقره؛ (۱۶۳ و ۱۶۴)، و آیات تسخیر
 (اعراف ۵۴-۵۶)؛ و فواتح سوره صافات (۱۱-۱)؛ و آیات سوره الرحمن (۳۳-۴۰)؛ و
 خواتیم سوره حشر (۲۱-۲۴)؛ و فواتح سوره جن (۱-۴)؛ را تلاوت کند؛ کفایت
 کند او را از هر شیطان مارد (سرکش) و هر سلطانی که از شر او به خداوند پناه
 برده شود، حضرت امام مجتبیٰ علیه السلام فرموده اند: من ضامنم برای هر که این آیات
 را تلاوت کند تا اینکه خداوند او را از شر هر سلطان ظالم و شیطان مارد و هر
 دزد متجاوز و هر درنده آسیب رسان مصون بدارد.

❖ همینطور وارد شده که يك اعرابي به حضور پیامبر ﷺ رسید و گفت برادری دارم دردی دارد، حضرت فرمود دردش چیست؟ گفت مبتلا به لَمَم (تشنج مغزی) است، حضرت فرمود او را نزد من بیاور، وقتی آورده شد، حضرت او را به این آیات قرآنی تعویذ فرمود: فاتحة الكتاب، فواتح بقرة، و دو آیه از وسط بقره " وإلهكم إله واحد لا إله إلا هو الرحمن الرحيم إن في خلق السموات والأرض " تا آخر این دو آیه، وآية الكرسي، و سه آیه خاتمة بقرة، و از سوره آل عمران آیه شهادت، و از سوره أعراف آیه "تسخير" (از "إن ربكم الله الذي خلق السموات والأرض " تا آخر آیه)، و از سوره مؤمنون آیه "فتعالى الله الملك الحق" تا آخر آیه، و از سوره جن آیه (۳) " وأنه تعالى جد ربنا ما اتخذ صاحبة ولا ولدا"، و فواتح سوره صافات؛ ده آیه اول (... تا "من طين لازب")، و خواتيم سورة حشر، و سوره های "قل هو الله أحد" و معوذتين. و آن مرد بيمار فوراً خوب شد و از جا برخاست آنچنانکه هیچوقت مريض نبوده است.

وسط سُورَةُ الرَّحْمَنِ (٤٠-٣٣)

يَمَعَشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنْ أَسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَاَنْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَنِ ﴿٣٣﴾ فَبِأَيِّ
ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٤﴾ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوْاظٌ مِّنْ نَّارٍ
وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ ﴿٣٥﴾ فَبِأَيِّ ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾ فَإِذَا
أَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٧﴾ فَبِأَيِّ ءَالَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ﴿٣٨﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ ﴿٣٩﴾
فَبِأَيِّ ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٠﴾

❖ در حدیث شریف وارد شده است که: یک اعرابی به حضور پیامبر ﷺ رسید و گفت برادری دارم دردی دارد، حضرت فرمود دردت چیست؟ گفت مبتلا به لَمَمٌ (تشنج مغزی) است، حضرت فرمود او را نزد من بیاور، وقتی آورده شد، حضرت او را به این آیات قرآنی تعویذ فرمود: فاتحة الكتاب، فواتح بقرة، و دو آیه از وسط بقره " وإلهكم إله واحد لا إله إلا هو الرحمن الرحيم إن في خلق السموات والأرض " تا آخر این دو آیه، وآية الكرسي، و سه آیه خاتمة بقرة، و از سوره آل عمران آیه شهادت، و از سوره أعراف آیه "تسخير" (از "إن ربكم الله الذي خلق السموات والأرض " تا آخر آیه)، و از سوره مؤمنون آیه "فتعالى الله الملك الحق" تا آخر آیه، و از سوره جن آیه (٣) " وأنه تعالى جد ربنا ما اتخذ صاحبة ولا ولدا"، و فواتح سوره صافات؛ ده آیه اول (... تا "من طين لازب")، و

خواتیم سورة حشر، و سورة های "قل هو الله أحد" و معوذتین. و آن مرد بیمار فوراً خوب شد و از جا برخاست آنچنانکه هیچوقت مریض نبوده است.

❖ و نیز حضرت پیامبر ﷺ فرمود: هر که آیات فواتح سورة بقره (۱-۵) و آیت الکرسی بقره (۲۵۵-۲۵۷)؛ و آیات اواسط سوره بقره؛ (۱۶۳ و ۱۶۴)، و آیات تسخیر (اعراف ۵۴-۵۶)؛ و فواتح سوره صافات (۱-۱۱)؛ و آیات سوره الرحمن (۳۳-۴۰)؛ و خواتیم سوره حشر (۲۱-۲۴)؛ و فواتح سوره جن (۱-۴)؛ را تلاوت کند؛ کفایت کند او را از هر شیطان مارد (سرکش) و هر سلطانی که از شر او به خداوند پناه برده شود، حضرت امام مجتبیٰ علیه السلام فرموده اند: من ضامنم برای هر که این آیات را تلاوت کند تا اینکه خداوند او را از شر هر سلطان ظالم و شیطان مارد و هر دزد متجاوز و هر درنده آسیب رسان مصون بدارد.

❖ در آداب تلاوت آیه "فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ" آمده است که: چون تلاوت کند آنرا، آهسته بگوید: لَا يَشِيءُ مِنْ آلَائِكَ رَبِّ أَكْذَبُ.

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

فواتح سُورَةِ الْجِنِّ (۱-۴)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْءَانًا عَجَبًا ﴿٢﴾ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ ۗ وَلَن نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ﴿٣﴾ وَأَنَّهُ وَتَعَلَّى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ﴿٤﴾ وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ﴿٤﴾

❖ حضرت پیامبر ﷺ فرمود: هر که آیات فواتح سوره بقره (۱-۵) و آیت الکرسی بقره (۲۵۵-۲۵۷)؛ و آیات اواسط سوره بقره؛ (۱۶۳ و ۱۶۴)، و آیات تسخیر (اعراف ۵۴-۵۶)؛ و فواتح سوره صافات (۱-۱۱)؛ و آیات سوره الرحمن (۳۳-۴۰)؛ و خواتیم سوره حشر (۲۱-۴۴)؛ و فواتح سوره جن (۱-۴)؛ را تلاوت کند؛ کفایت کند او را از هر شیطان مارد (سرکش) و هر سلطانی که از شر او به خداوند پناه برده شود، حضرت امام مجتبیٰ علیه السلام فرموده اند: من ضامنم برای هر که این آیات را تلاوت کند تا اینکه خداوند او را از شر هر سلطان ظالم و شیطان مارد و هر دزد متجاوز و هر درنده آسیب رسان مصون بدارد.

❖ همینطور وارد شده که یک اعرابی به حضور پیامبر ﷺ رسید و گفت برادری دارم دردی دارد، حضرت فرمود دردت چیست؟ گفت مبتلا به لَمَم (تشنج مغزی) است، حضرت فرمود او را نزد من بیاور، وقتی آورده شد، حضرت او را به این آیات قرآنی تعویذ فرمود: فاتحة الكتاب، فواتح بقره، و دو آیه از وسط بقره " وإلهكم إله واحد لا إله إلا هو الرحمن الرحيم إن في خلق السموات

والأرض " تا آخر این دو آیه، وآیه الكرسي، و سه آیه خاتمة بقرة، و از سوره آل عمران آیه شهادت، و از سوره أعراف آیه "تسخير" (از "إن ربكم الله الذي خلق السموات والأرض " تا آخر آیه)، و از سوره مؤمنون آیه "فتعالى الله الملك الحق" تا آخر آیه، و از سوره جن آیه (۳) "وأنه تعالى جد ربنا ما اتخذ صاحبة ولا ولدا"، و فواتح سوره صافات؛ ده آیه اول (... تا "من طين لازب")، و خواتيم سورة حشر، و سوره های "قل هو الله أحد" و معوذتين. و آن مرد بیمار فوراً خوب شد و از جا برخاست آنچنانکه هیچوقت مریض نبوده است.

آیه: اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ (سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ ۱۱۶)

📖 فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿۱۱۶﴾

❖ در حدیث شریف وارد شده است که: یک اعرابی به حضور پیامبر ﷺ رسید و گفت برادری دارم دردی دارد، حضرت فرمود دردت چیست؟ گفت مبتلا به لَمَمٌ (تشنج مغزی) است، حضرت فرمود او را نزد من بیاور، وقتی آورده شد، حضرت او را به این آیات قرآنی تعویذ فرمود: فاتحة الكتاب، فواتح بقرة، و دو آیه از وسط بقره " وإلهكم إله واحد لا إله إلا هو الرحمن الرحيم إن في خلق السموات والأرض " تا آخر این دو آیه، وآية الكرسي، و سه آیه خاتمة بقرة، و از سوره آل عمران آیه شهادت، و از سوره أعراف آیه "تسخير" (از "إن ربكم الله الذي خلق السموات والأرض " تا آخر آیه)، و از سوره مؤمنون آیه "فتعالى الله الملك الحق" تا آخر آیه، و از سوره جن آیه (۳) "وأنه تعالى جد ربنا ما اتخذ صاحبة ولا ولدا"، و فواتح سوره صفات؛ ده آیه اول (... تا "من طين لا زب")، و خواتيم سورة حشر، و سوره های "قل هو الله أحد" و معوذتين. و آن مرد بیمار فوراً خوب شد و از جا برخاست آنچنانکه هیچوقت مریض نبوده است.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِيتُ

سُورَةُ الْإِنشِرَاحِ (الشَّرْح)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ﴿٢﴾
وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ﴿٣﴾ الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ﴿٤﴾ وَرَفَعْنَا لَكَ
ذِكْرَكَ ﴿٥﴾ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٦﴾ إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٧﴾ فَإِذَا
فَرَغْتَ فَأَنْصَبْ ﴿٨﴾ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ﴿٩﴾

❖ حضرت پیامبر ﷺ فرمود: هر که این سوره مبارکه را تلاوت کند؛ خداوند او را یقین و عافیت عطا فرماید. و هر که آنرا بر سینه اش تلاوت کند؛ برای ناراحیهای سینه و قلب نافع است، و سبب تسکین فؤاد و آرامش قلب است.

❖ از حضرت امام صادق عَلَيْهِ السَّلَام نقل شده است: هرگاه امری بر تو سخت شد؛ دو رکعت نماز نزد زوال بجای آور؛ در رکعت اول؛ بعد از سوره توحید؛ آیات ۱-۳ فتح، و در رکعت دوم؛ بعد از سوره توحید؛ سوره "الم نشرح" را بخوان، و این عمل مجرب است.

سُورَةُ الْوَاقِعَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١﴾ لَيْسَ
لَوْفَعَتِهَا كَاذِبَةٌ ﴿٢﴾ خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ ﴿٣﴾ إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ﴿٤﴾
وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا ﴿٥﴾ فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًا ﴿٦﴾ وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا
ثَلَاثَةً ﴿٧﴾ فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿٨﴾ وَأَصْحَابُ
الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿٩﴾ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ﴿١٠﴾
أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾ فِي جَنَّتِ النَّعِيمِ ﴿١٢﴾ ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْأُولَىٰ ﴿١٣﴾
وَقَلِيلٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ﴿١٤﴾ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ﴿١٥﴾ مُتَّكِيًا بَيْنَ يَدَيْهَا
مُتَقَبِّلِينَ ﴿١٦﴾ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾ بِأَكْوَابٍ
وَأَبَارِيقٍ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ﴿١٨﴾ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنزِفُونَ ﴿١٩﴾
وَفَلَكَهَاتِ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾ وَحُورٍ
عِينٌ ﴿٢٢﴾ كَأَمْثَلِ اللَّوْلُؤِ الْمَكْنُونِ ﴿٢٣﴾ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾
لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ﴿٢٥﴾ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٦﴾
وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿٢٧﴾ فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴿٢٨﴾
وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ ﴿٢٩﴾ وَظِلِّ مَمْدُودٍ ﴿٣٠﴾ وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ﴿٣١﴾ وَفَلَكَهَاتِ
كَثِيرَةٍ ﴿٣٢﴾ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٣﴾ وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ ﴿٣٤﴾ إِنَّا

أَنشَأْنَهُنَّ إِنِشَاءً ﴿٣٥﴾ فَجَعَلْنَهُنَّ أَبْكَارًا ﴿٣٦﴾ عُرُبًا أَتْرَابًا ﴿٣٧﴾
 لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٣٨﴾ ثُلَّةٌ مِنَ الْأُولَىٰ ﴿٣٩﴾ وَثُلَّةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿٤٠﴾
 وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ﴿٤١﴾ فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ﴿٤٢﴾
 وَظِلٍّ مِّنْ يَحْمُومٍ ﴿٤٣﴾ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ
 مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾ وَكَانُوا يَقُولُونَ
 أَيُّذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَعْنَا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾ أَوْ ءَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ
 ﴿٤٨﴾ قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿٤٩﴾ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ
 مَّعْلُومٍ ﴿٥٠﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيْهَا الصَّالِّونَ الْمُكْذِبُونَ ﴿٥١﴾ لَأَكُونَنَّ مِنْ
 شَجَرٍ مِّنْ زُقُومٍ ﴿٥٢﴾ فَمَا تُلُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٥٣﴾ فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ
 الْحَمِيمِ ﴿٥٤﴾ فَشَرِبُونَ شُرْبَ الْهِيمِ ﴿٥٥﴾ هَذَا نُزْلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٦﴾
 نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾ ءَأَنْتُمْ
 تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾ نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا
 نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾ عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَلَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا
 تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾
 أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿٦٣﴾ ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿٦٤﴾ لَوْ
 نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾ إِنَّا لَمَغْرَمُونَ ﴿٦٦﴾ بَلْ

نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٧﴾ أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾ ءَأَنْتُمْ
 أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ ﴿٦٩﴾ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا
 فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٧١﴾ ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمُ
 شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ ﴿٧٢﴾ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكَرَةً وَنَمَتَعًا
 لِلْمُقْوِينَ ﴿٧٣﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ ۞ فَلَا أُفْسِمُ بِمَوْقِعِ
 النُّجُومِ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٦﴾ إِنَّهُ لَقُرْءَانٌ كَرِيمٌ
 ﴿٧٧﴾ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ ﴿٧٨﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾ تَنْزِيلٌ مِّنْ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ﴿٨١﴾ وَتَجْعَلُونَ
 رِزْقَكُمْ أَنْكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنْتُمْ
 حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا
 تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقْرَبِينَ ﴿٨٨﴾ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ
 وَجَنَّتْ نَعِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾ فَسَلْمٌ لَّكَ
 مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَدِّبِينَ الصَّالِينَ ﴿٩٢﴾
 فَنُزُلٌ مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾ وَتَصْلِيَةٌ جَهِيمٍ ﴿٩٤﴾ إِنْ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ
 ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

❖ رسول خدا ﷺ فرموده اند: و هر که به قرائت سوره واقعه مداومت ورزد، فقر از او برطرف می شود، و در آن افزایش حفظ و توفیقات و وسعت در مال وجود دارد، و نیز فرموده اند: سوره واقعه را به زنانتان یاد دهید زیرا این سوره بی نیاز کننده است.

❖ امام باقر علیه السلام فرمود: هر که هر شب پیش از خواب سوره واقعه را قرائت کند، در حالی که چهره اش مانند ماه شب چهاردهم می درخشد؛ خداوند را دیدار می کند.

❖ از حضرت امام صادق علیه السلام: سوره واقعه دارای منافع و بهره های زیادی است که قابل شمارش نیست. از جمله آنها: هر که در دنیا هر شب سوره واقعه را تلاوت نماید هیچ گاه تهیدست و فقیر نشود؛ و بعد از مرگ از رفقای حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام شود.

❖ در واقعه تشریف مرحوم آیت الله مرعشی نجفی به زیارت حضرت صاحب الامر علیه السلام؛ توصیه به تلاوت این سوره ها بعد از نمازهای واجب؛ ذکر شده بود: بعد از نماز صبح سوره یاسین، بعد از نماز ظهر سوره عمّ، بعد از نماز عصر سوره نوح علیه السلام، بعد از نماز مغرب **سوره واقعه** و بعد از نماز عشاء سوره ملک.

📌 **نکته:** تلاوت ۱۰۰ آیه قرآن در هر شبانه روز؛ و نیز تلاوت ۱۰۰ آیه در نافله عشاء؛ و نیز تلاوت سوره واقعه قبل از خواب؛ هر کدام جداگانه استحباب دارد، و این سوره هم حدود ۱۰۰ آیه است، فلذا خواندن سوره واقعه در یک رکعت نافله عشاء؛ به همراه سوره ای بیش از ۴ آیه (مثل سوره قدر) در رکعت دیگر؛ سبب می شود تا شخص یکجا به چند فضیلت موفق شود. فلذا این نحوه عمل در میان مؤمنین بسیار متداول است.

سُورَةُ يَاسِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ يَس ١ ﴿٢﴾ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ﴿٣﴾
إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٤﴾ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥﴾ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ
الرَّحِيمِ ﴿٦﴾ لِنُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ﴿٧﴾ لَقَدْ
حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨﴾ إِنَّا جَعَلْنَا فِي
أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ﴿٩﴾ وَجَعَلْنَا مِنْ
بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ
﴿١٠﴾ وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ إِنَّمَا
تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ
وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿١٢﴾ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَءَاثَرَهُمْ
وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿١٣﴾ وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا
أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٤﴾ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ
فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُم مُّرْسَلُونَ ﴿١٥﴾ قَالُوا مَا
أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا
تَكْذِبُونَ ﴿١٦﴾ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُم لَمُرْسَلُونَ ﴿١٧﴾ وَمَا عَلَيْنَا
إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٨﴾ قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا

لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوا طَئِرُكُمْ
مَعَكُمْ أَيْنَ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا
الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَاقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٠﴾ اتَّبِعُوا مَنْ لَا
يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي
وَالَّذِي تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾ ءَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ
لَّا تُغْنِي عَنِّي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ ﴿٢٣﴾ إِنِّي إِذًا لَفِي ضَلَالٍ
مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾ إِنِّي ءَامَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ﴿٢٥﴾ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ
قَالَ يَلَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ
الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ
السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿٢٨﴾ إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ
خَامِدُونَ ﴿٢٩﴾ يَحْسَرَةَ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٠﴾ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ الْقُرُونِ
أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾ وَإِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٣٢﴾
وَءَايَةُ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ
يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا
فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾ لِيَأْكُلُوا مِن ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا

يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾ سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ
الْأَرْضَ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَعَايَةُ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ
مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا
ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ
كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا
اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾ وَعَايَةُ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا
ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِكِ الْمَسْحُونِ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا
يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنقَدُونَ ﴿٤٣﴾
إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ
أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ
مِّنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤٦﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ أَنْفِقُوا
مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ
يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُوْا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ
هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً
تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ
أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ

رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٥١﴾ قَالُوا يَوَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا
وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾ إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً
فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾ فَأَلْيَوْمَ لَا تُظَلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا
وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾ إِنْ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي
شُغْلٍ فَكَاهُونَ ﴿٥٥﴾ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكِعُونَ
﴿٥٦﴾ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدَّعُونَ ﴿٥٧﴾ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ
رَّحِيمٍ ﴿٥٨﴾ وَأَمْتَرُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ
يَبْنَئِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٦٠﴾ وَأَنْ
أَعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا
كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ
تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾ أَصَلُّوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾ الْيَوْمَ نَخْتِمُ
عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ
فَأَلَى يَصِرُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَى مَكَانَتِهِمْ فَمَا
أَسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ
أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾ وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا

ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ ﴿٦٩﴾ لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى
 الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾ أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَمًا
 فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ ﴿٧١﴾ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ
 ﴿٧٢﴾ وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعٌ وَمَشَارِبٌ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَاتَّخَذُوا مِنْ
 دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ
 لَهُمْ جُندٌ مُّحْضَرُونَ ﴿٧٥﴾ فَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا
 يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾ أَوْ لَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ
 حَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ ۗ قَالَ مَنْ يُحْيِي
 الْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ ۗ وَهُوَ
 بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ
 نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقَدُونَ ﴿٨٠﴾ أَوْ لَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ ۗ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾
 إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ ۖ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾ فَسُبْحَانَ
 الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

❖ از حضرت رسول الله ﷺ رسیده که: قرائت کننده این سوره (یاسین) نزد
 خداوند "شریف" خوانده می شود، و این سوره برای قاری خود شفاعت می کند.

و در تورات "معّمه" (شامل شونده) نام دارد، چون خیر دنیا و آخرت را شامل حال قرائت کننده خود می کند، و بلاهای دنیا و سختی های آخرت را از او دور می کند. و نیز «قاضیه: دفع کننده، برآورنده» نامیده می شود؛ چون از قاری خود، هر بدی را دفع کرده، و همه حاجت های او را روا می کند، و قرائت آن سوره پاداشی برابر بیست حج دارد. و گوش سپردن به صدای قرائت آن، معادل با ثواب هزار دینار انفاق در راه خداست.

❖ همچنین فرمود: هر که سوره «یاسین» را برای رضای خدا بخواند؛ خداوند او را خواهد بخشید، و اجری همانند ۱۲ ختم قرآن به او خواهد داد، و اگر برای مریض در شرف مرگی خوانده شود، برای هر یک از حروف این سوره ۱۰ فرشته نازل شده؛ و در برابر او در صفوف می ایستند؛ و برای او استغفار کرده، و شاهد قبض روحش بوده، و جنازه اش را تشییع می کنند، و بر او نماز گزارده، و شاهد دفنش هستند.

❖ حضرت امام باقر علیه السلام فرمودند: هر که سوره یاسین را در عمر خود یک بار بخواند خداوند به شماره تمام آفریده هایش در این جهان و آن جهان و آنچه در آسمان است به عدد هر یک ۲۰۰۰ حسنه در نامه عملش ثبت فرماید و به همین مقدار از گناهان او محو سازد و دچار تنگدستی و زیان و بدهکاری و خانه خرابی نشود و بدبختی و دیوانگی نبیند و مبتلا به جذام و وسواس و دودلی و بیماری های مضر نگردد و خداوند سختی و دشواری مرگ را بر او آسان کند و خود متصدی و مباشر قبض روح او باشد و از جمله کسانی خواهد بود که خداوند فراخی زندگی او را به عهده گرفته و ضامن خوشحالی او هنگام مرگ

گردیده و خشنودیش را آخرت تضمین کرده و همه فرشتگان آسمان و زمین را خطاب فرموده که من از بنده راضی هستم پس برای او آمرزش بطلبید.

❖ حضرت امام صادق علیه السلام فرمودند: براستی برای هر چیزی قلبی است؛ و قلب قرآن سوره یاسین است، هر که آن را قبل از خواب یا در روز، قبل از آنکه شام شود بخواند؛ در آن روز از محفوظین و بهره مندان باشد تا آنکه شام کند، و هر که در شب قبل از خواب آن را تلاوت کند؛ خداوند بروی ۱۰۰۰ فرشته بگمارد تا او را از شر بدی و هر شیطان رانده شده و هر آسیب حفظ کنند، و هر گاه در همان روز بمیرد؛ خداوند او را وارد بهشت گرداند، و ۳۰ هزار فرشته هنگام غسلش گرد آیند؛ و برای او طلب آمرزش کنند، و با استغفار او را مشایعت و بدرقه نمایند تا کنار قبر، و چون او را به قبر برند؛ آن فرشتگان جمله در قبر با وی در آیند و خدا را عبادت کنند و ثواب عبادتشان را به مرده دهند، و قبرش تا هر کجا که چشم ببیند فراخ گردد؛ و از فشار قبر ایمن باشد، و همیشه از قبرش تا آسمان نوری تابان باشد؛ تا اینکه خداوند او را از قبر بیرون آرد، و چون او را برانگیخت؛ فرشتگان خدا با او هستند؛ و بدرقه اش کنند؛ و با وی به گفتگو پردازند؛ و به رویش لبخند زنند؛ و به هر خیر و نیکی مژده اش دهند؛ تا او را از صراط و میزان بگذرانند؛ و در جایگاه قربی او را بدارند؛ که هیچ مخلوقی را جز مقربان و فرستادگان حق آن مقام و منزلت و قرب را باشد، و وی با پیامبران علیهم السلام در آن درگاه نزد خدای تعالی باز ایستد و با غمخواران غم نخورد و با اندوهگینان اندوه نکشد و با زاری کنندگان زاری نکند. آنگاه خداوند تعالی گوید: ای بنده من شفاعت کن هر که را خواهی، که شفاعت را درباره همه بپذیرم، و حاجت بخواه که هر چه خواهی به تو دهم، پس وی

حاجت را از خدا بخواهد که برآورده شود؛ و شفاعت کند که پذیرفته گردد، و حساب او را چون دیگران نکشند؛ و در آنجا چون دیگران بازداشت نشود؛ و چون زبunan و خوارشدگان زبون و خوار نگردد، و به نکبت گناه و عمل زشتی که از او سر زده گرفتار نشود؛ و برات آزادی او را سر گشاده بدو دهند؛ تا اینکه از درگاه الهی به زیر آید، و همه مردم از روی تعجب گویند: «سبحان الله» این بنده را حتی يك گناه نبود؛ او از همدمان حضرت محمد ﷺ خواهد شد.

❖ جناب سلمان فارسی رضی الله عنه روایت می کند از اهل بیت علیهم السلام: اگر کسی ده روز بعد از نماز صبح قبل از سخن گفتن با کسی، سوره یاسین را بخواند و این دعا را قبل از تلاوت سوره مزبور ده مرتبه بخواند بعد سوره را بخواند هر حاجتی را که بخواهد انجام شود. انشاء الله، زیرا که اسم اعظم خداوندی در این دعا است: **بسم الله الرحمن الرحيم، يا قديم يا دائم يا حي و يا قيوم يا فرد و يا و تريا واحد يا احد يا صمد يا من يلد و لم يولد و لم يكن له كفواً احد و صلى الله على محمد و آله اجمعين برحمتك يا ارحم الراحمين.**

❖ در واقعه تشریف مرحوم آیت الله مرعشی نجفی به زیارت حضرت صاحب الامر علیه السلام؛ توصیه به تلاوت این سوره ها بعد از نمازهای واجب؛ ذکر شده بود: بعد از نماز صبح **سوره یاسین**، بعد از نماز ظهر سوره عمّ، بعد از نماز عصر سوره نوح علیه السلام، بعد از نماز مغرب سوره واقعه و بعد از نماز عشاء سوره ملك.

تذکر: قبلا بیان شده که تفاوت آثار و برکات و ثواب اعمال؛ بر حسب تفاوت درجات اشخاص در معرفت و خلوص حال و نحوه انجام عمل ایشان می باشد.

سُورَةُ الْمُلْكِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ تَبَرَّكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ
أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَفُورُ ﴿٣﴾ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ
سَمَوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَوُّتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ
هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ﴿٤﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ
الْبَصَرُ حَاسِدًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٥﴾ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ
وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيْطَانِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ﴿٦﴾
وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٧﴾ إِذَا أُلْقُوا
فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورٌ ﴿٨﴾ تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ
كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿٩﴾ قَالُوا
بَلَى قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ
إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿١٠﴾ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي
أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١١﴾ فَأَعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ
﴿١٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٣﴾

وَأَسِرُوا قَوْلَكُمْ أَوْ أَجْهَرُوا بِهِ ۗ إِنَّهُ وَعَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾ أَلَا
 يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ
 الْأَرْضَ ذُلُولًا فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ ۗ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ
 ﴿١٥﴾ ءَأَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ
 تَمُورُ ﴿١٦﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا
 فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ
 كَانَ نَكِيرِ ﴿١٨﴾ أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَّتٍ وَيقْبِضْنَ مَا
 يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾ أَمَّنْ هَذَا
 الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصَرُّكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ
 إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿٢٠﴾ أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ وَبَلَّ
 الْجِبَا فِي غُتٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾ أَمَّنْ يَمْشِي مَكْبًا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَى
 أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ
 وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ ۗ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾
 قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ
 مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ

وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾ فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِیَ اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ یُجِیرُ الْکَافِرِینَ مِنْ عَذَابِ أَلِیمٍ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ عَاطِمًا بِهِ وَعَلِیْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِی ضَلَالٍ مُّبِینٍ ﴿٢٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ یَأْتِیْكُمْ بِمَآءٍ مَّعِینٍ ﴿٣٠﴾

❖ حضرت رسول خدا ﷺ فرموده اند: هر که در شب سوره ملک را قرائت کند، اجری مانند احیای شب قدر را خواهد داشت. و حضرتش خود هر شب پیش از خواب این سوره را قرائت می کردند.

❖ حضرت رسول خدا ﷺ فرموده است همچنین فرمودند: بدانید سوره ملک از طرف قاری و صاحب این سوره در روز قیامت مجادله می کند و برای او طلب آمرزش و مغفرت می کند. و فرد قرائت کننده خود را آنقدر شفاعت می کند تا او را ببخشند.

❖ همچنین فرموده اند: هر کس سوره ملک را قرائت کند؛ نجات دهنده او از عذاب قبر است، و به وی اجری همانند کسی که شب قدر را احیا داشته است؛ اعطا می شود، و هر کس این سوره را حفظ کند؛ انیس و مونس او در قبر خواهد شد، و او را از هر حادثه و عذاب در قبر نگه می دارد، او را به خدا نزدیک می کند، تا اینکه وارد بهشت شود؛ در حالی که از وحشت قبر در امان است.

❖ و نیز حضرت رسول خدا ﷺ در این باره فرموده اند: هر کس سوره ملك را قرائت کند؛ و به برادران خود که از دنیا رفته اند؛ هدیه کند؛ ثواب آن با سرعت برق به آنها خواهد رسید، و در عذاب گناهان ایشان؛ تخفیف داده می شود، و مایه انس ایشان در قبر می شود.

❖ حضرت صادق علیه السلام نیز فرموده اند: هر کس سوره ملك را برای میتی بخواند؛ از عذابی که در آن است تخفیف داده می شود، و اگر قرائت کننده به اموات هدیه کند؛ ثواب آن با سرعت برق به آنها می رسد.

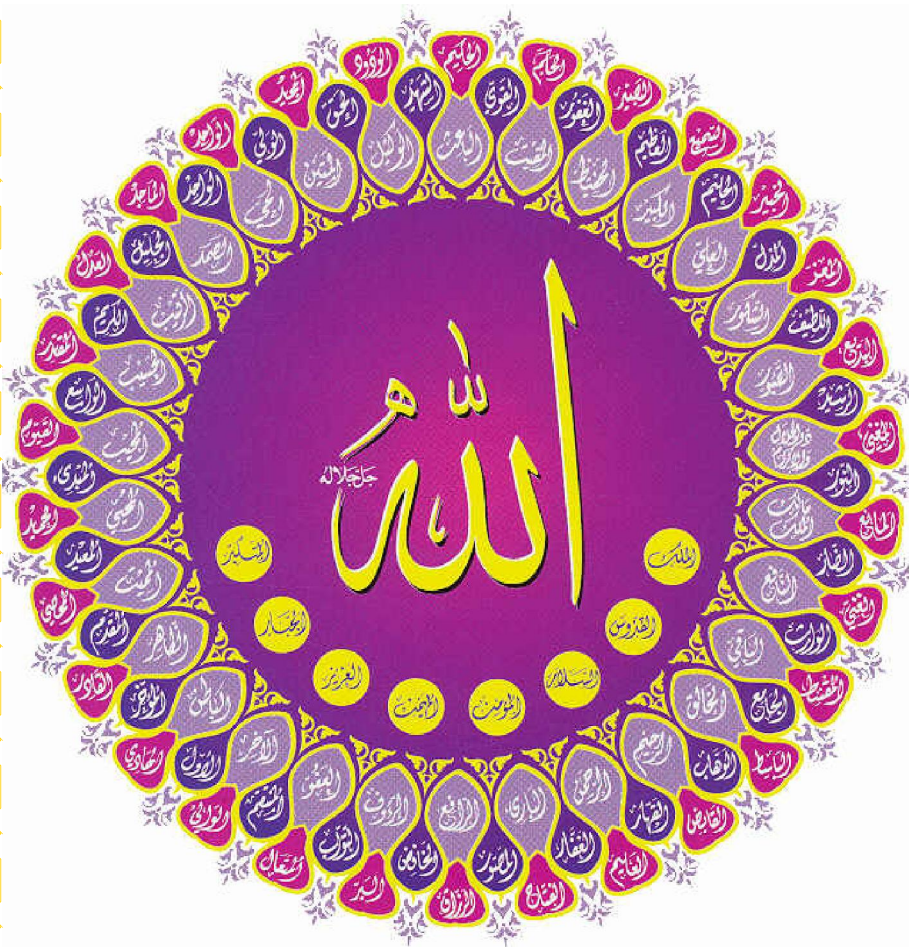
❖ حضرت امام باقر علیه السلام نیز در فضیلت این سوره فرموده اند: سوره ملك، سوره مانعه است، و مانع از عذاب قبر می شود، و در تورات نیز سوره ملك نوشته شده است، هر کس در شب ها این سوره را قرائت نماید؛ عملی زیاد و پاک و نیکو به جا آورده است؛ و از گروه غافلان نوشته نمی شود. من پس از نماز عشاء خود به حالت نشسته آن را قرائت می کنم، و پدرم (امام سجاد علیه السلام) در شب و روز این سوره را قرائت می کرد.

❖ حضرت پیامبر صلی الله علیه و آله فرموده است: هر کس پیش از خوابیدن آن را قرائت کند؛ خداوند برای او سی حسنه می نویسد؛ و سی گناه از او را پاک می کند، و سی درجه بر درجات او می افزاید، و فرشته ای از فرشتگان خدا مأمور می شود؛ تا بال هایش را بر روی او بگسترده؛ و او را از هربدی و آفتی ننگه دارد؛ تا از خواب بیدار شود.

❖ حضرت امام صادق علیه السلام نیز در این باره فرمودند: هر کس سوره ملك را در نماز واجب خود یا پیش از آنکه بخوابد قرائت نماید؛ تا صبح در امان الهی

خواهد بود؛ تا وارد بهشت شود.

❖ در واقعه تشریف مرحوم آیت الله مرعشی نجفی به زیارت حضرت صاحب الامر علیه السلام؛ توصیه به تلاوت این سوره‌ها بعد از نمازهای واجب؛ ذکر شده بود: بعد از نماز صبح سوره یاسین، بعد از نماز ظهر سوره عمّ، بعد از نماز عصر سوره نوح علیه السلام، بعد از نماز مغرب سوره واقعه و بعد از نماز عشاء سوره ملک.

سُورَةُ نُوحٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ
أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢﴾ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي
لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٣﴾ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا ۖ يَغْفِرُ
لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا
جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي
لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾ وَإِنِّي كُلَّمَا
دَعَوْتُهُمْ لَتَعْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أُصْصِعَهُمْ فِي عَادَانِهِمْ وَأَسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ
وَأَصْرُوا وَأَسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا ﴿٧﴾ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿٨﴾ ثُمَّ
إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٩﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا
رَبَّكُمْ إِنَّهُوَ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾
وَيُمِدِّدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ
أَنْهَارًا ﴿١٢﴾ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا
﴿١٤﴾ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا ﴿١٥﴾ وَجَعَلَ
الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا ﴿١٦﴾ وَاللَّهُ أَنْتَبَكُمْ مِنْ

الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾
 وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾ لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا
 ﴿٢٠﴾ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ
 إِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾ وَمَكْرُوءًا مَكْرًا كَبِيرًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ
 آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾
 وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾ مِمَّا
 خَطِئْتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَيَّ الْأَرْضَ مِنَ الْكَافِرِينَ
 دَيَّارًا ﴿٢٦﴾ إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوكَ عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاكِرًا
 كَفَارًا ﴿٢٧﴾ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا
 وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴿٢٨﴾

❖ حضرت امام صادق عليه السلام فرموده اند: هر که بر قرائت سوره نوح عليه السلام مداومت کند پیش از مردن؛ جایگاه خود در بهشت را خواهد دید، و اگر هنگام طلب حاجتی خوانده شود؛ به اذن خداوند حاجتش برآورده می شود. و نیز فرمود: هر کس سوره نوح عليه السلام را قرائت نماید اگر در بند و اسارت یا زندان باشد راه برون شدنش آسان می شود، و اگر برای سفر باشد در گشایش و بهره وری برای او بازی شود تا اینکه به خانه اش بازگردد.

❖ و در تعالیم مکتب وحی آمده: مداومت به تلاوت این سوره هم و غم های انسان را از بین می برد. کسی که به خدا ایمان دارد و کتابش را قرائت می کند قرائت سوره نوح عَلَيْهِ السَّلَام را رها نکند. هر بنده ای که با امید به پاداش الهی و شکیبایی در راه خدا سوره نوح را در نمازهای واجب و مستحب خود بخواند خداوند او را در خانه های نیکوکاران مسکن دهد و سه بهشت از بهشت هایش را به کرامت خود به او عطا می کند و با تعدادی زیادی از حوریان بهشتی تزویج نماید. و حضرت امام جواد عَلَيْهِ السَّلَام نیز به یکی از یاراناشان فرمودند تا برای رفع بدی حال معیشت و سختی وضعیت مالی بر قرائت این سوره مداومت نماید.

❖ و در واقعه تشریف مرحوم آیت الله مرعشی نجفی به زیارت حضرت صاحب الأمر عَلَيْهِ السَّلَام؛ توصیه به تلاوت این سوره ها بعد از نمازهای واجب ذکر شده بود: بعد از نماز صبح سوره یاسین، بعد از نماز ظهر سوره عمّ، بعد از نماز عصر **سوره نوح عَلَيْهِ السَّلَام**، بعد از نماز مغرب سوره واقعه و بعد از نماز عشاء سوره ملک.

سُورَةُ النَّبَاِ الْعَظِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١﴾ عَنِ النَّبَاِ
الْعَظِيمِ ﴿٢﴾ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿٣﴾ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ ثُمَّ كَلَّا
سَيَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا ﴿٦﴾ وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ﴿٧﴾
وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ﴿٩﴾ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ
لِبَاسًا ﴿١٠﴾ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١١﴾ وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٢﴾
وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَاجًا ﴿١٣﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ﴿١٤﴾
لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٥﴾ وَجَنَدٍ آلِفًا ﴿١٦﴾ إِنَّ يَوْمَ الْفُصْلِ
كَانَ مِيقَاتًا ﴿١٧﴾ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ﴿١٨﴾ وَفُتِحَتْ
السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴿١٩﴾ وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢٠﴾ إِنَّ
جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢١﴾ لِلطَّاغِينَ مَنَابًا ﴿٢٢﴾ لَبِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ﴿٢٣﴾
لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿٢٤﴾ إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ﴿٢٥﴾
جَزَاءً وَفَاقًا ﴿٢٦﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿٢٧﴾ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
كَذَّابًا ﴿٢٨﴾ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٢٩﴾ فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ
إِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣١﴾ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿٣٢﴾ وَكَوَاعِبَ

أَثْرَابًا ﴿٣٣﴾ وَكَأَسَا دِهَاقًا ﴿٣٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا ﴿٣٥﴾
 جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ﴿٣٦﴾ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
 بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ
 وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا
 ﴿٣٨﴾ ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَعَابًا ﴿٣٩﴾ إِنَّا
 أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ
 الْكَافِرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿٤٠﴾

❖ در حدیث شریف آمده است که روز جنگ صفین مردی از لشکر شام در
 حالی که سلاح بر تن پوشیده، و قرآنی حمایل کرده بود، وارد میدان شد، و سوره
 «عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ» را تلاوت می‌کرد، حضرت علی ع شخصا به
 میدان او آمد و به او فرمود: «أتعرف النبأ العظيم الذي هم فيه مختلفون» آیا
 می‌دانی نبأ عظیمی که در آن اختلاف دارند چیست؟! آن مرد در جواب گفت:
 نه، نمی‌دانم! امام فرمود: «انا والله النبأ العظيم الذي فيه اختلفتم و على ولايته
 تنازعتم، و عن ولايتي رجعتم بعد ما قبلتم ... و يوم القيامة تعلمون ما علمتم»؛
 "بخدا سوگند؛ منم آن نبأ عظیم که درباره آن اختلاف دارید! و در ولایت او به
 نزاع برخاسته‌اید، شما از ولایت من باز گشتید؛ بعد از آنکه پذیرفتید، و در
 قیامت بار دیگر آنچه را قبلا در این زمینه دانسته‌اید؛ خواهید دانست!"

❖ از حضرت امام باقر ع درباره تفسیر سوره نبأ پرسیدند، حضرتش از قول

حضرت امام علی علیه السلام نقل فرمود: خداوند هیچ آیتی بزرگتر از من و هیچ گزارش و پیامی عظیم تر از من ندارد.

❖ حضرت امام صادق علیه السلام در روایتی فرموده اند: منظور از نبأ عظیم در این سوره؛ ولایت امیرالمؤمنین علی علیه السلام است.

❖ در حدیث نبوی صلی الله علیه و آله آمده است: که حضرتش فرمود این چند سوره (از جمله عمّ ...) را یاد بگیرید پس اگر می دانستید آنچه را که در این سوره هاست پس حاضر بودید آنچه از امور روزمره بدان مشغولید را رها کرده و آنها را یاد گرفته و بوسیله آنها به خداوند تعالی تقرب می جستید. و خداوند به واسطه آن گناهان شما را می آمرزد جز شرک و ورزیدن به او.

❖ همچنین فرمود: هر که سوره نبأ را قرائت نماید خداوند در روز قیامت از نوشیدنی خنک بهشتی به وی بنوشاند.

❖ حضرت امام صادق علیه السلام فرمودند: هر کس قرائت سوره نبأ را یک سال ادامه دهد و هر روز آن را قرائت نماید از سال خارج نشود مگر اینکه خانه خدا را زیارت خواهد کرد.

❖ همچنین فرمود: هر که می خواهد شب بیدار بماند اگر سوره نبأ را قرائت کند چنین می شود، و قرائت آن برای کسی که می خواهد در شب مسافرت نماید مفید خواهد بود، و او را از شر دزد و راهزن در امان می دارد.

❖ در واقعه تشریف مرحوم آیت الله مرعشی نجفی به زیارت حضرت صاحب الامر علیه السلام؛ توصیه به تلاوت این سوره ها بعد از نمازهای واجب؛ ذکر شده بود: بعد از نماز صبح سوره یاسین، بعد از نماز ظهر **سوره عمّ**، بعد از نماز عصر سوره نوح علیه السلام، بعد از نماز مغرب سوره واقعه و بعد از نماز عشاء سوره ملک.

سؤال: آیا دعای شریف "یا من ارجوه..." که در تعقیب نمازهای یومیه در ماه مبارک رجب خوانده می شود؛ مخصوص مردان است؟ زیرا وارد شده است که مردها بایستی محاسن خود را بگیرند و..؟

جواب:

اولاً: مخصوص مردان نیست.

ثانیاً: در حدیث وارد نشده که مردها بایستی...! بلکه نقل شده که حضرت معصوم علیه السلام در وقت ذکر این فقره (حَرَم شیبتي علی النار - یعنی موی سفید مرا بر آتش جهنم حرام کن) با بدست گرفتن محاسن شریف؛ به آن اشاره کردند.

ثالثاً: چون "شبیة" به معنای موی سفید است؛ مردان با محاسن؛ ریش خود را در دست می گیرند، و افراد کوسه و ریش تراشیده؛ و نیز زنان؛ گیسوان و یا موی سر خود را در دست گرفته؛ یا بدان اشاره می کنند. [شماره ثبت: (۱۲۱۱) منبع: المسائل الراضیة]

پژوهشگرده ها و آموزشگرده های بنیاد حیات اعلیٰ

علوم معرفت الہی - علوم زبان وحی - علوم کلام وحی

علوم تلاوت کلام وحی - علوم کلام خازنان وحی - علوم فقہ آئین الہی

علوم تقویم نجوم تخم - علوم طب جامع - علوم پاکزیتی

آموزش برتر (اعلیٰ) - علوم برتر (اعلیٰ) - علوم توانمندی بانسروی الہی

علوم عمارت برتر - علوم انساب و تبارشناسی - رسالہ های حیات اعلیٰ

طرح و برنامه ریزی پژوهشی و مدیریت و اشراف علمی

دار المعارف الإلهیة

ماہ شعبان ۱۴۳۵

www.Aelaa.net

والحمد لله رب العالمین